

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_200712

UNIVERSAL
LIBRARY

ಅ ಮೃ ತಾಂ ಜ ನ

ಕಳೆದ ಛಂವನು
ಗಂಧಲೂ
ಬಹಳ ಸ್ವಸಿದ್ಧ

ಮೈ ಕೈ ನೋವು ನೋಣಕಾಲು
ನೋವು ಶ್ವಾಸಕೋಶದ
ತೊಂದರೆಗಳು ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಚಾರಿತ್ರಿ
ಯಾದ ಗುಣ ಕೊಡುತ್ತದೆ

ಇದೇ ಮುಂದು
ಬಾಕಿ ಎಲ್ಲವೂ
ಹಿಂದ

ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಲಕ್ಷಗಟ್ಟಿ ಮಾರಾಟ.

ಮದ್ರಾಸ್ ಮತ್ತು ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನಗಳಿಗೆ
ಸೋಲಾ ಪಬಂಟರು
ಮೆಸರ್ಸ್ ಎ ಬಿ ಪರೇಬ ಅಂಡ್ ಕೊ
ಚೈನಾಬಾದ್ ರೋಡ್ ಮದ್ರಾಸ್

ಅಮೃತಾಂಜನ ಡಿಸ್ಟ್ರಿ
ಬಿಂಬಾಯಿ—ಮದ್ರಾಸ್
— ಮತ್ತು —
ಕಲ್ಕತ್ತ

For All Kinds of Stationery Please go to

T. M. Abdul Gaffoor & Co.,

Wholesale Stationers and Government Contractors,

210, Big Bazaar Bangalore City.

ದೇವಾಂಗ ಬ್ಯಾಂಕ್

ಲಿಮಿಟೆಡ್

ಛೇಂಬರ್ ಆಫ್ ಕಾಮರ್ಸ್ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್
ಬೆಂಗಳೂರು

ಸೇವಿಂಗ್, ಬ್ಯಾಂಕ್ ಲೆಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಲೇಕಡ
ಳಿರಂತೆ ಪ್ರತಿ ದಿನದ ಶಿಲ್ತಿನ ಮೇಲೆ ಬಡ್ಡಿ ಕೊಡ
ಲಾಗುವುದು

ಹಂಗಸರ ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳ ಲೆಕ್ಕಗಳಲ್ಲಿ
ಯಾಯಿತಿವಂತು

ಒಂದು ವರ್ಷ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿರುವ ಪ್ರತಿ
ಒಂದು ರೂಪಾಯಿಗೂ ಒಂದಾಣ ಬಡ್ಡಿ
ಕೊಡಿಸುವೆನು

ಸೆಕೆಟರಿ

ಬಿ. ವಿ. ಪಂಡಿತ್ತರ ಔಷಧ

ಗಳನ್ನೇ ಉಪಯೋಗಿಸಿ

ಇಪ್ಪತ್ತು ವರ್ಷಗಳಿಂದ

ಜಗಪ್ಪಟದಿಯಾಗಿವೆ

ನಮ್ಮ ಪೊಡ್ಡ ಕ್ಯಾಟಲಾಗಿಗೆ ಬರೆಯಿರಿ

ಸದ್ವೈದ್ಯಶಾಲ

ನಂಜನಗೂಡು

ಒನಬಿನವ ಎಲ್ಲಗೆ ಲೇಕಡಾ ಲಿಂವ

ಬಡ್ಡಿ ಕೊಡುವೆನು

ಚೆಕ್ಕುಗಳ ಮೂಲಕ ಹಣ

ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು

ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಹಣವನ್ನು ರೂಪಿಸುವುದನ್ನು
ಕಲಿಸಿದರೆ ಅವರಿಗೆ ಬದುಕುವ ಮಾರ್ಗವನ್ನು
ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟಂತಾಗುತ್ತದೆ ಇದು ರೂಪಾಯಿ
ಸಿಂಧ ಆರಂಭಿಸಿ ನಾವು "ಹೋಮ್ ಸೇವಿಂಗ್ಸ್
ಸೇವ್ಸ್" ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡುವೆನು 'ಸೆ. ಎಂ. ಎಂ.'
ಬಂದರೆ ಸಂಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲಾಗುವುದು

ದಿ ಗ್ರೇಯ್ಸ್ ಮಾರ್ಚೆಂಟ್ಸ್ ಕೋ
ಆಪರೇಟಿವ್ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಲಿಮಿಟೆಡ್,
ಹೊಸತರಗುನೇಟೆ, ಬೆಂಗಳೂರು ಸಿಟಿ

For all kinds of Stationery

please go to

**M. A. Salam Abdul
Majeed & Co.,**

Stationers & Government
Contractors

155, BIG BAZAAR
BANGALORE CITY

BOOK APPROVED BY THE
Director of Public Instruction
Mysore Bangalore

T B C. No 39 of 31-32. Dated 4th Sept. 1931.

ಮಕ್ಕಳ ಪುಸ್ತಕದ

೧ನೆಯ ಕಟ್ಟು	೨ ಲಂ
೨	೨ ಲಂ
೩	೨ ಲಂ
೪	೨ ಲಂ

T. B C. 39 Dated 14-2-1933

೫ ಸೆಕೆಂಡರಿ ಎಡಿಷನ್	೫ ಲಂ
೬ ಭಾಗ	೨-೦-೦

(ಭಾಗ ೨ ಸಿದ್ಧವಾಗಿರುತ್ತೆ ಬೆಲೆ ೨-೦-೦)

ಎಲ್ಲಾ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟಿಗೆ ತರಿಸಿ
ಕೊಳ್ಳುವವರಿಗೆ ರಿಯಾಯಿತಿ ಉಂಟು

ಮಕ್ಕಳ ಪುಸ್ತಕ ಕಾರ್ಯಾಲಯ

ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರ

ವರ್ಧಂತಿಯ ಸಂಚಿಕೆ

೧೯೩೩

“ ಮಕ್ಕಳ ಪುಸ್ತಕ ”

ಬಳ್ಳಿಪೇಟೆ ಬೆಂಗಳೂರು ಸಿಟಿ

ನಮ್ಮ ಮಾತು

ಈ ವಿಶೇಷ ಸಂಚಿಕೆಯು ಐದನೆಯದು.

ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ದೇವುಡು ಅವರ ಕಥೆಗಳೂ ಹೊಯಿಸಳರ ಕವನಗಳೂ ಇವೆ. ಇವರಿಗೆ ನಮ್ಮ ಅನಂತ ವಂದನೆಗಳು.

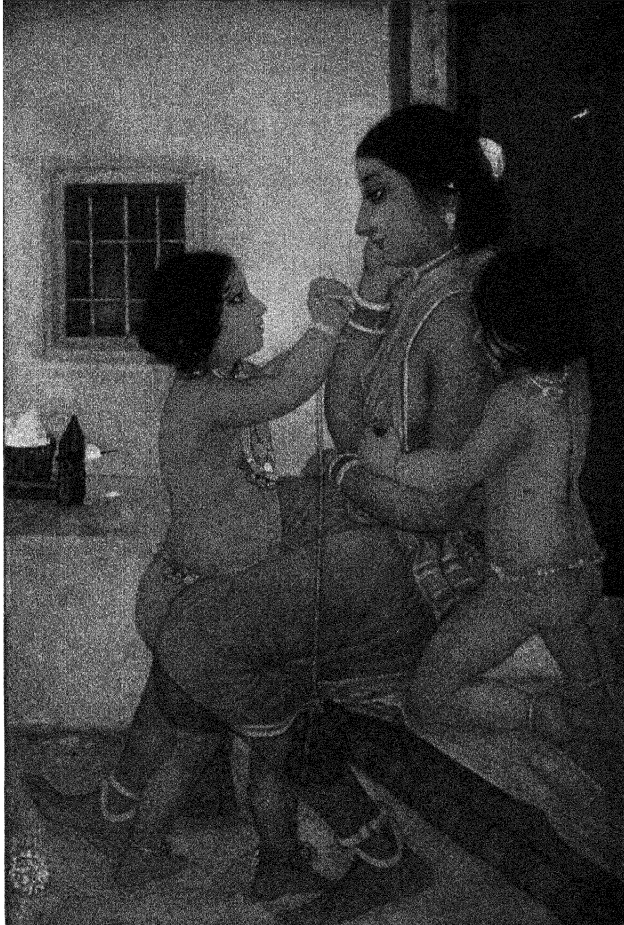
ಈ ಸಂಚಿಕೆಯು ಸಾವಕಾಶವಾಗಿ ಪ್ರಕಟವಾದುದಕ್ಕೆ ಸ್ವಮಾಪಣೆ ಯನ್ನು ಬೇಡುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಸಂಚಿಕೆಯ ವಿಶೇಷ ಅಂದ ಚಂದಗಳು ಈ ಸಾವಕಾಶಕ್ಕೆ ಕಾರಣಗಳು.

ಈ ವಿಶೇಷ ಸಂಚಿಕೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಸಹಾಯಕರಾಗಿರುವ ಪೋಷಕರಾದ ೧೦ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಚಂದಾದಾರರಿಗೆ ವಿಶೇಷ ವಂದನೆಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸುತ್ತೇನೆ.

ತಾ|| ೧-೯ ೩೩
ಬೆಂಗಳೂರು ಸಿಟಿ

ಸಂಪಾದಕ
ಮಕ್ಕಳ ಪುಸ್ತಕ

ಬಿ. ಕೆ. ಪುಸ್ತಕ

ಮನೆಯ ಮನೆದೀಪಗಳು.

Blocks Printed at the Makkala Pustaka Press, B-City

ಮಗುವಿನ ಕೂಗು

ಹೈ ಯೆಂಬೋದೂ ಕುದುರೇ ಕಂಡು

ಕೂ ಯೆಂಬೋದೂ ಕುನ್ನಿಯ ಕಂಡು

ಮ್ಯಾ ವೆಂಬೋದೂ ಸೀಬಿಯ ಕಂಡು

ತ್ರಾ ಯೆಂಬೋದೂ ತಿಂಡೀ ಕಂಡು

ವ ಯೆಂಬೋದೂ ಸಿಟ್ಟಿನ ಕೂಗು

ಲೂ ಯೆಂಬೋದೂ ಅಳು ಬಂದಾಗ

ಘ್ರ ಯೆಂಬೋದೂ ತಾಂಬೂಲಕ್ಕೆ

ನಾ ಯೆಂಬೋದೂ ಸಂಗೀತಕ್ಕೆ

ಇವು ಕೇಳಿಲ್ಲವು

ಮಗುವಿನ

ಕೂಗು

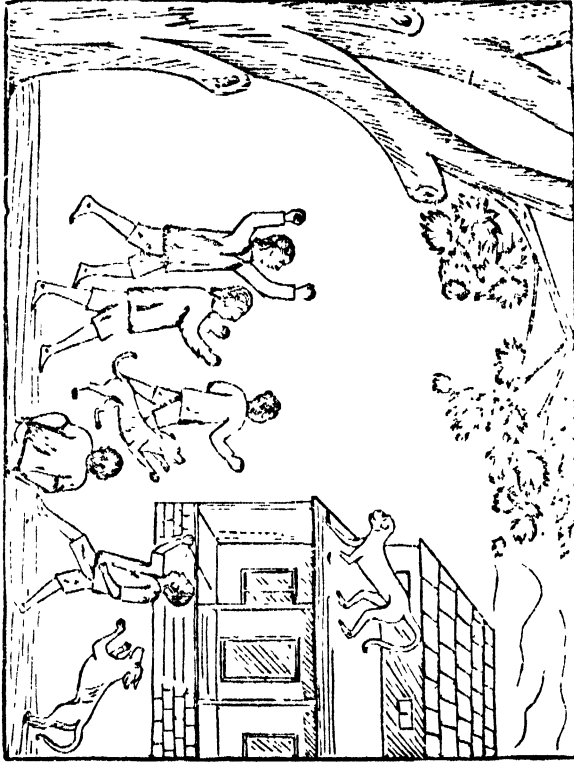
ಬುದ್ಧಿಯ ಕಥೆಗಳು.

೧. ತಿಮ್ಮ

ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಾವಿನ ತೋಪು. ಆ ತೋಪಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹಿಂಡು ಕಪಿಗಳು ಇದ್ದವು. ಅವು ತಮ್ಮ ಮರಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ದಿನವೂ ತಿಂಡಿಗಾಗಿ ಬೀದಿ ಬೀದಿ ಅಲೆಯುತ್ತಿದ್ದುವು. ತಾಯಿತಂದೆ ಕಪಿಗಳು, ಮರಿಗಳನ್ನು ಕರೆದು “ಜೋಕೆ! ಹಿಂಡು ಬಿಟ್ಟು ಹೋದೀರಿ!” ಎಂದು ಆಗಾಗ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದುವು.

ಆ ಹಿಂಡಿನಲ್ಲಿ ತಿಮ್ಮ ಎಂಬ ಒಂದು ಮರಿ ಇತ್ತು. ಅದು ಒಂದು ದಿನ “ಯಾವಾಗಲೂ ಇವರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಏಕೆ ಹೋಗಬೇಕು? ಇಂದು ನಾನೇ ಬೇರೆ ಹೋಗುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು ಕೊಂಡಿತು. ಅಂದು ಹಾಗೆಯೇ, ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ದಾರಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಮತ್ತೊಂದು ಹಾದಿಯನ್ನು ಹಿಡಿಯಿತು. ಎಂದಿನಂತೆ ಮರಿಗಳೆಲ್ಲ ಜತೆಯಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಿವೆ ಎಂದು ದೊಡ್ಡ ಕಪಿಗಳೂ ಮುಂದು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋದುವು. ತಿಮ್ಮನು ಹಿಂದೆ ಉಳಿದುದು ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯದು.

ಅಮ್ಮ

ತಿಮ್ಮನು ಕೊಂಚದೂರ ಹೋಗುವುದರೊಳಗಾಗಿ,
 ಒಂದು ನಾಯಿ ಬಂತು; ತಿಮ್ಮನನ್ನು ಕಂಡು ಬೊಗಳಿತು.
 ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಕೆಲವರು ತುಂಟ ಹುಡುಗರು ಬಂದರು.
 ತಿಮ್ಮನನ್ನು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಕೀಟಲೆ ಮಾಡಿದರು. ಕೆಲವರು
 ಮುಖವನ್ನು ಉದ್ದಮಾಡಿ, “ಗುರ್ ಗುರ್” ಎಂದು
 ಅಣಕಿಸಿದರು. ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ಕೈಚಪ್ಪಾಳೆಯಿಟ್ಟು
 “ಕೋತಿ ತಿಮ್ಮಾ! ಲೇ! ಕೋತಿ ತಿಮ್ಮಾ!” ಎಂದು
 ಅದನ್ನು ರೇಗಿಸಿದರು. ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ಕಲ್ಲಿನಿಂದ
 ಹೊಡೆದರು. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕಂಡು ತಿಮ್ಮನಿಗೆ ಬಲು ದಿಗಿ
 ಲಾಯಿತು. ಅರಿಚಿಕೊಂಡಿತು; ಅಲ್ಲಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು
 ಹೋಗುವುದು ಹೇಗೋ ತಿಳಿಯದೆ, ಸುಮ್ಮನೆ “ಕಿಚಿಕಿಚಿ”
 ಎಂದು ಒರಲಿಕೊಂಡಿತು.

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅದರ ಅರಚಾಟವು ದೊಡ್ಡ ಕಪಿಗಳಿಗೆ
 ಕೇಳಿಸಿತು. ಕೂಡಲೇ ಹಿಂಡಿಗೆ ಹಿಂಡೇ ತಿಮ್ಮನಿರುವ
 ತಾವಿಗೆ ಓಡಿಬಂದವು. ಅವು ಬರುತ್ತಲೇ ಹುಡುಗರೂ
 ಓಡಿಹೋದರು. ನಾಯಿಯೂ ಓಡಿಹೋಯಿತು.

ಆಗ ಅದಕ್ಕೆ ಬುದ್ಧಿ ಬಂತು. ತಿಮ್ಮನು ಅಲ್ಲಿಂದ
 ಮುಂದೆ ಎಂದೂ ಅವಿಧೇಯನಾಗಿ ನಡೆಯಲಿಲ್ಲ. ಹಿಂಡಿ
 ನಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ತಾಯಿತಂದೆಗಳು ಹೇಳಿದ ಮಾತು
 ಕೇಳದೆ ಹೋದರೆ, ತಿಮ್ಮನು ಅವರಿಗೆ ತನ್ನ ಕಥೆಯನ್ನು
 ಹೇಳಿ ದಾರಿಗೆ ತರುತ್ತಿತ್ತು.

ನಾಯಿ

ಕಯ್, ಕುಯ್, ಗರ್, ಗುರ್.

|| ರಗಳ್. ಬೊಗಳ್ ||

ಕಯ್, ಕುಯ್, ಗರ್, ಗುರ್.

ಪೇಟೆ ಗೀಟೆ ಸುತ್ತವೆ. ಗಲ್ಲಿ ಗಿಲ್ಲಿ ನುಗ್ಗುವೆ
ಆಟ ಗೀಟೆ ವಾಡಿ ಸುತ್ತಿ.

ಕಾಟ ಕೊಟ್ಟು ಓಡುವೆ
ತೊಟ್ಟಿ ಗಿಟ್ಟಿಯರುಡಿಸಿ ಎಂಜಲೆಲ್ಲ ಮೆಲ್ಲುವೆ
ಹೊಟ್ಟಿಗಿಲ್ಲ ದಾಗ ನಾನು
ಮನೆಯ ನುಗ್ಗಿ ನೋಡುವೆ
ಹುಂಜ ಹೆಂಟೆ ಹಾರಿಸಿ ಗೊಂದಲಿಕ್ಕಿ ಕಾಡುವೆ.
ಅಂಜುಬುರುಕ ಡುರ್ ಮಿಯಾ
ವೆಲ್ಲ ಅಟ್ಟಿಸಾಡುವೆ

ಕೈಯ್ಯ ರೊಟ್ಟೆ ಕಂಡರೆ.
ಒಯ್ಯನೆಯ್ವಿ ನಿಲ್ಲುವೆ
ಮೈಯ್ಯಿ ಬಾಲ ವಾಡಿ ಸಾಡಿ.
ಎಲ್ಲರನ್ನು ಗೆಲ್ಲುವೆ
ಸುರುಳು ಕಿವಿಯ ಜಾತಿನಾ
ಯದೆನಿಸಿ ಕೊಂಡೆ ಮೊದಲಿಗೆ
ಕೊರಳ ಪಟ್ಟೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ
ಕಿವಿಯು ನೆಟ್ಟು ನಿಂತಿದೆ
ಚಿಕ್ಕ ಪುಟ್ಟ ಮಕ್ಕಳ ಒಕ್ಕಲಾಗಿ ನಿಲ್ಲುವೆ
ನೆಕ್ಕಿ ಅವರ ಕೈಯ್ಯಿ ಕೆನ್ನೆ ಚೊಕ್ಕ
ಬೆಳ್ಳಿಯಾಗುವೆ

ಕಯ್. ಕುಯ್. ಗುರ್.
|| ರಗಳ್. ಬೊಗಳ್ ||

೨. ಬಾಳೆಯೂ ಸುಗಂಧರಾಜನೂ.

ಮುತ್ತುಗದ ಮರವು ಮರಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಗುರುವಂತೆ. ಮರಗಳೆಲ್ಲಾ ಅದರ ಬಳಿಗೆ ಓದು ಕಲಿಯಲು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದುವಂತೆ. ಅದು ಹಣ್ಣಿನ ಗಿಡಗಳಿಗೇ ಒಂದು ತರಗತಿ, ಹೂವಿನ ಗಿಡಗಳಿಗೇ ಒಂದು ತರಗತಿ ಎಂದು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಮಾಡಿದ್ದಿತಂತೆ. ಅಂತೂ ಪಾಠಗಳೇನೋ ಕ್ರಮವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದವು. ಹುಡುಗರು ಗುರುಗಳು ಹೇಳಿದಂತೆ ಕೇಳಿಕೊಂಡು ವಿದ್ಯೆ ಕಲಿಯುತ್ತಿದ್ದರು.

ಹಣ್ಣಿನ ಗಿಡಗಳಲ್ಲಿ ಬಾಳೆಯೂ, ಹೂವಿನ ಗಿಡಗಳಲ್ಲಿ ಸುಗಂಧರಾಜನೂ ಇಬ್ಬರೂ ಗೆಳೆಯರಾದುವು. ಅವರಿಬ್ಬರಿಗೂ ಕೊಂಚ ಜಂಭ. “ ಮುತ್ತುಗದ ಎಲೆ ಗಿಂತ ನನ್ನ ಎಲೆ ದೊಡ್ಡದು; ಅಲ್ಲದೆ ಜನರು ಮುತ್ತುಗದ ಎಲೆಗಿಂತ ನನ್ನ ಎಲೆಗೆ ಬೆಲೆಯನ್ನು ಕೊಡುವರು ” ಎಂದು ಬಾಳೆಗೆ ಜಂಭ. “ ಮುತ್ತುಗದ ಹೂ ಎಷ್ಟು ಅಂದವಾಗಿದ್ದರೇನು? ವಾಸನೆಯೇ ಇಲ್ಲ, ನನ್ನ ಹೂವಿನ ಮುಂದೆ ಹೂವೇ?” ಎಂದು ಸುಗಂಧರಾಜನಿಗೆ ಜಂಭ. ಈ ಜಂಭವು ಬಲಿಯಿತು. ಬಾಳೆಯೂ ಸುಗಂಧರಾಜನೂ ಬರುಬರುತ್ತ ಅವಿಧೇಯರಾದರು. ಅವು ಗುರುಗಳು ಹೇಳಿದ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳದೆ ಹೋದುವು.

ಬಾಳೆಯೂ ಸುಗಂಧರಾಜನೂ

ಮುತ್ತುಗವೂ ಇದನ್ನು ಕಂಡು, ಅವರಿಬ್ಬರನ್ನೂ ಕರೆದು “ ನೀವು ಹೀಗೆ ಮಾಡಬಾರದು. ಹೇಳಿದ ಮಾತು ಕೇಳದಿದ್ದರೆ ನಿಮಗೇ ನಷ್ಟ ” ಎಂದು ಹೇಳಿತು. ಅವು ಕೇಳಲಿಲ್ಲ. ಆಗ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ “ ಕವಲು ಬಿಡುವುದು ” ಎಂಬ ಪಾಠವು ಆಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅವಿಧೇಯರಾದ ಬಾಳೆ, ಸುಗಂಧರಾಜಗಳು ಪಾಠವನ್ನು ಗಮನಿಸಲಿಲ್ಲ.

ಕೆಲವು ದಿನವಾಯಿತು. ಮಲ್ಲಿಗೆ, ಜಾಜಿ, ಸಂಪಿಗೆ, ಪಾದರಿ, ಸುರಗಿ, ಪಗಡೆ, ಮೊದಲಾದ ಹೂವಿನ ಗಿಡಗಳೂ, ಮಾವು, ಬೇಲ, ಸೇಬು, ದ್ರಾಕ್ಷೆ, ಕಿತ್ತಳೆ, ಮೊದಲಾದ ಹಣ್ಣಿನ ಗಿಡಗಳೂ ಕವಲೊಡೆದುವು. ಏನೇನು ಮಾಡಿ ದರೂ ಬಾಳೆಯೂ ಸುಗಂಧರಾಜನೂ ಕವಲು ಬಿಡಲಾಗ ಲಿಲ್ಲ. ಅವುಗಳಿಗೆ ಬಹಳ ದುಃಖವಾಯಿತು. “ ಗುರುವು ಹೇಳಿದ ಮಾತು ಕೇಳಲಿಲ್ಲವಲ್ಲ! ಕೆಟ್ಟವಲ್ಲಾ! ” ಎಂದು ಬಹಳ ನೊಂದುಕೊಂಡುವು. ಈಗಲೂ ನೀವೂ ಬಾಳೆ ಯನ್ನೂ ಸುಗಂಧರಾಜನನ್ನೂ ನೋಡಿ. ಹಣ್ಣು ಹೂವು ಆದಮೇಲೆ ಮಿಕ್ಕ ಗಿಡಗಳು, ಕವಲೊಡೆದು ಸಂತೋಷ ದಿಂದ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಅವೆರಡೂ ದುಃಖದಿಂದ ಬಾಡಿ ಬಳಲಿ ಒಣಗಿ ಹೋಗುವುವು.

ಗಜ್ಜುಗದಾಟ

ಬೆಂಗಳೂರು ಬೆಂಗಳೂರು ಬೆಂಗಳೂರು,
ಚಿಕ್ಕಪೇಟೆ ಒಂದು, ದೊಡ್ಡಪೇಟೆ ಎರಡು;
ಬಳೆಪೇಟೆ ಮೂರು, ನಗರ್ತಪೇಟೆ ನಾಕು.
ಬಳೆಬಳೆಪೇಟೆ, ಅಲ್ಲೆ ಅರಳೆಪೇಟೆ,
ಚಿಕ್ಕಪೇಟೆಗಡ್ಡೆ,
ದೊಡ್ಡಪೇಟೆ ನೋಡು.

ಬಳೆಬಳೆಪೇಟೆ, ಬಾಳಜರಿಪೇಟೆ,
ಬಾಳಬರೋರ್ಕುಟೆ; ಕುರ್ಚಿಮೇಜು ವಂದು
ದೋಸೆಜೊತೆ ಎರಡು, ಕಾಫಿಷ್ಯಾಲಮೂರು,
ಕೈಗೆ ಕಾಗದ ನಾಕು, ಎಲೆಸುತ್ತು ಐದು
ಲೆಖ್ವದಪಟ್ಟೆ ಆರು, ದಖ್ಖಲಪಟ್ಟೆ ಏಳು
ಬುದ್ಧಿಬಂತು,
ಕಷ್ಟಸಂತು.

ಬಿಂಗಳೂರು ಬೆಂಗಳೂರು ಬೆಂಗಳೂರು,
ಅಜ್ಜಿಬಜ್ಜಿವಂದು ವೀರಬಲ್ಲ ಎರಡು,

ಬೆಂಗಳೂರು ಕೆಂಪೇಗೌಡನಾಲ್ಕು,
ಕಿಲ್ಲೇದಾರನದು ಭಲ್ಲೇದಾರನರು,
ಆಲಿಹೈದ್ರನಳು,
ಗೂಳಿಬಸವ,
ಗಾವೀಪೂರ.

ನಗರ್ತಪೇಟೆಗೆ ಹೋಗೋರ್ಬಾಳ.

ನಗನಾಣ್ಯ ನೊಡೋರ್ಬಾಳ
ನಗುವಿನ ಕಟ್ಟಿಗೆ ಸಿಕ್ಕೋರ್ಬಾಳ
ಹನ್ನೆರಡು ಹೊಡೀತು,
ಚರಂಡಿಲಿ ಉಡ್ಡು
ಚಾವಡೀ ಕಂಡ್ಡು,
ಲೇವಡಿಗಾಯ್ತು.

ರೊಕ್ಕ ಕಳಕೊಂಡ್ಡಾ ದುಃಖಕೊಂಡುಕೊಂಡ್ಡು,
ಮಾನಕಳಕೊಂಡ್ಡು ಏನಮಾಡ್ಲಂದ್ಡು
ಕಷ್ಟಸಂತು,
ಇಷ್ಟಸಂತು
ಬುದ್ಧಿಬಂತು.

೩. ಸೋಮೇಗೌಡ.

ಕೆತ್ತಲಾಗಿತ್ತು. ದನಕರುಗಳನ್ನು ಅಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಆರಂಬ
ಗಾರರೆಲ್ಲರೂ ಹೊಲ ಗದ್ದೆಗಳಿಂದ ಆಗತಾನೇ
ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಪಟೀಲ ಸೋಮೇಗೌಡನು
ಮಳೆಬೆಳೆ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತ ಚಾವಡಿಯಲ್ಲಿ
ಕುಳಿತ್ತಿದ್ದನು. ಆಗ ಯಾರೋ ಕುದುರೆಯ ಮೇಲೆ
ಕುಳಿತವರು “ಈ ಊರಿನ ಪಟೀಲನು ಯಾರು?” ಎಂದು
ವಿಚಾರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದರು. “ಅಯ್ಯಾ! ನಾನೊಬ್ಬ
ದಾರಿಗನು. ಹಾದಿ ತಪ್ಪಿ ಬಂದಿರುವೆನು. ಈ ರಾತ್ರಿ
ತಂಗುವುದಕ್ಕೆ ನನಗೆ ಕೊಂಚ ತಾವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು”
ಎಂದರು. ಗೌಡನು “ಅದಕ್ಕೇನಪ್ಪ! ಬಾ!” ಎಂದು
ಮನೆಗೆ ಕರೆದು ಕೊಂಡು ಹೋದನು.

ಮನೆಯೊಳಗೆ ದೀಪದ ಬೆಳಕಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಲೇ
ಬಂದಿರುವವರು ಯಾರು ಎಂಬುದು ಗೌಡನಿಗೆ ತಿಳಿಯಿತು.
ಅವನು ಕೂಡಲೆ ಕಾಲಿಗೆ ಬಿದ್ದು “ನನ್ನ ಮನೆ ದೇವರು!”
ಎಂದು ಉಬ್ಬಿಹೋದನು; ಅವರ ಕಾಲಿಗೆ ಬಿಸಿನೀರು ಎರೆ
ದನು. ಹಾಲು ಹಣ್ಣು ತಂದೊಪ್ಪಿಸಿದನು. ಬೆಚ್ಚಗೆ

ಇರುವೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಸಿ ಮಲಗಿಸಿದನು. ಮನೆಯ ಮಂದಿ ಮಕ್ಕಳೆಲ್ಲರೂ ಬಂದು ಉಪಚರಿಸಿದರು. ಗೌಡನು ಕುದುರೆಗೆ ಚನ್ನಾಗಿ ಮೈತಿಕ್ಕಿಸಿ, ಬೇಯಿಸಿದ ಹುರುಳಿಯನ್ನು ಇಟ್ಟು, ಹೊಸಹುಲ್ಲನ್ನು ಹಾಕಿ ಆದರಿಸಿದನು. ಬಂದಿದ್ದವರು ಮಹಾರಾಜರು.

ಬೆಳಗಾಗುವ ವೇಳೆಗೆ ದಂಡು ದಾಳಿಯವರೆಲ್ಲರೂ ದೊರೆಗಳನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಬಂದು ಗೌಡನ ಮನೆಯ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದರು. ದೊರೆಗಳು ಎದ್ದು ಈಚೆಗೆ ಬರುತ್ತಲೆ ಎಲ್ಲರೂ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಾಗಿ ಬಂದು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು ಕೈಮುಗಿದರು.

ದೊರೆಗಳು ಗೌಡನನ್ನು ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಕರೆದು, “ಗೌಡ! ನೀನು ನಮಗೆ ಬಲು ಉಪಕಾರ ಮಾಡಿದೆ” ಎಂದು ಬಹಳವಾಗಿ ಹೊಗಳಿದರು. ಗೌಡನು “ಬಿಡು ನಮ್ಮಪ್ಪ! ನೀನು ನಮಗೆಲ್ಲ ಹೆತ್ತತಾಯಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು. ಸಮಯ ಬಂದರೆ ಪ್ರಾಣ ಕೂಡಾ ನಿನ್ನ ಪಾದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಸಬೇಡವೇ? ಅಂಥಾದ್ದರಲ್ಲಿ ಇದೇನು ಹೆಚ್ಚು?” ಎಂದನು. ದೊರೆಗಳು ಅವನ ರಾಜಭಕ್ತಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಆ ಹಳ್ಳಿಯನ್ನೇ ಅವನಿಗೆ ಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟರು.

ಬುದ್ಧಿವಂತ

ಧನಿಧನಿ ಭೇದಿಸಿ ಪೇಳುವನವ್ವ

ಮಣಿಬಂದ

ಫಣಿಬಂದ

ಬಾಗಿಲಲೆಂಬ

ಹಣಕುತ ನಿಂತಿದ್ದು ಓಡು ಓಡೆನುವ

ಅಮ್ಮ

ಕೇಳಮ್ಮ

ಈ ಬೊಂಬೆಯ ಆಣೆಗು

ತಮ್ಮನು

ಎನಗಿಂತ ಬಲುಬುದ್ಧಿವಂತ

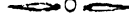
ಪ್ಯಾಲದಹಾಲೆಲ್ಲ ಚೆಲ್ಲಿದನವ್ವ

ಬಾಳ ಕೇಳೋ ಇದು ಸಾಗರವೆಂದ

ಪ್ಯಾಲವ ಕೌಚಿಟ್ಟು ಲಂಕೆಯಿದೆಂದ

ಬಾಳ
ಬಾರೋ
ಬಿಗಿ ನಡುವನು ಎಂದ
ನಾಳೆಯೆ
ತರುವೆನು
ಸೀತೆಯನೆಂದ
ಅಮ್ಮ
ಕೇಳಮ್ಮ
ತಮ್ಮನು ಎನಗಿಂತ
ಈ ಬೊಂಬೆಯ ಆಣೆಗು
ಬಲುಬುದ್ಧಿವಂತ

೪. ಕರ್ಣ.

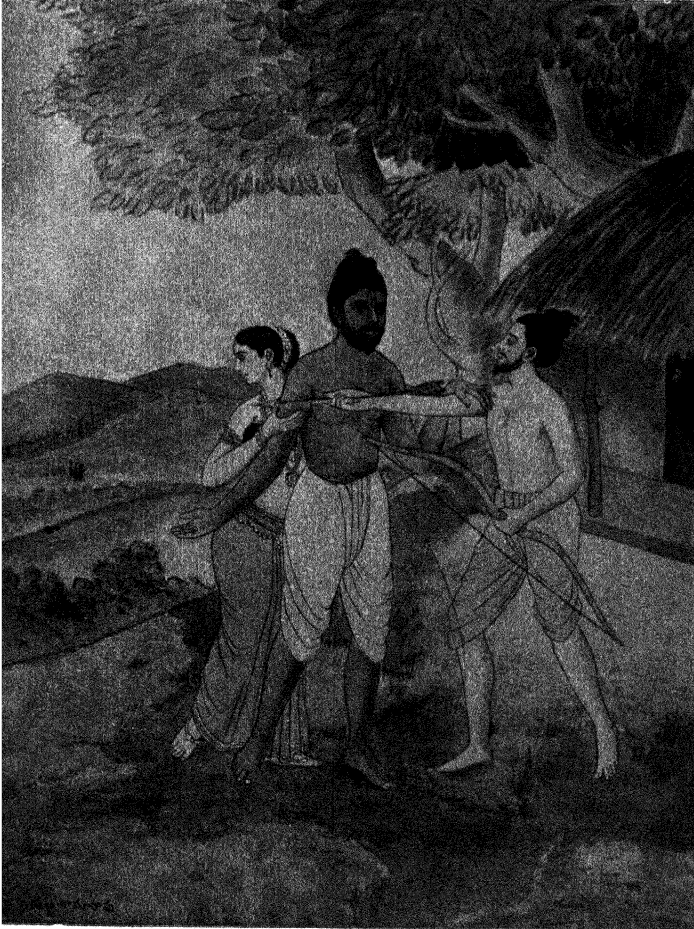

ದ್ರೋಣಾಚಾರ್ಯರು ಕೌರವ ಪಾಂಡವರಿಗೆ ಬಿಲ್ಲಿನ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಕಲಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಕರ್ಣನು ಬಂದು ತನಗೂ ಕಲಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡನು. ಅವರು “ನೀನು ಕ್ಷತ್ರಿಯನಲ್ಲ. ನಾನು ನಿನಗೆ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಹೇಳಿ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ” ಎಂದರು. ಕರ್ಣನು “ಚೇರೆ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಕಲಿತು ಬರುವೆನು” ಎಂದು ಆಣೆಯಿಟ್ಟುಕೊಂಡನು.

ಆಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪರಶುರಾಮರನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ. ದ್ರೋಣಾಚಾರ್ಯರನ್ನು ಮೀರಿಸಿದವರು ಯಾರೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ಕರ್ಣನು ಅವರ ಬಳಿಗೇ ಹೋದನು. ಅವರು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಲ್ಲದವರಿಗೆ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಕರ್ಣನು “ನಾನೂ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು” ಎಂದು ಸಟಿಯಾಡಿದನು. ಅವರು ಅದು ದಿಟವೆಂದು ನಂಬಿ ಅವನನ್ನು ಶಿಷ್ಯನನ್ನಾಗಿ ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡರು.

ಆದರೆ ಈ ಕವಟವು ಬಹಳ ಕಾಲದವರೆಗೆ ಹೊರಬೀಳಲಿಲ್ಲ. ಕರ್ಣನು ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೆಂದೇ ಪರಶುರಾಮರು

“ ಮಕ್ಕಳ ಪ್ರಸ್ತುತ ”

“ ಭರತಾಗಮನ ”

ಚಿತ್ರಕಾರರು:—ತಲಶೆಟ್ಟಿ ರಾಮರಾವ್‌ಗಾರು ಬಿ.ಎ., ಬಿ.ಎಲ್., ‘ ಭಾರತಿ ’ಯ ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ

Printed at Makkala Pustaka Press, Bangalore City

ವಿದ್ಯೆಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟರು. ಇನ್ನು ಕೆಲವು ದಿನವಾ ದರೆ ಎಲ್ಲವೂ ಮುಗಿದು ಕರ್ಣನು ಹಿಂತಿರುಗಬಹುದು. ಆಗ ಒಂದು ದಿನ ಅವನ ಗುಟ್ಟು ಹೊರಬಿತ್ತು. “ಕರ್ಣನು ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಲ್ಲ” ಎಂಬುದು ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿದುಹೋಯಿತು. ಸಟಿಯಾಡಿ ಮೋಸ ಮಾಡಿದನೆಂದು ಅವರಿಗೆ ಬಹಳ ಸಿಟ್ಟು ಬಂತು. “ಸುಳ್ಳು ಹೇಳಿ ಮೋಸದಿಂದ ಈ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿದೆ. ಇನು ನಿನಗೆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಫಲಿಸದೆ ಹೋಗಲಿ” ಎಂದು ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟರು.

ಅದರಂತೆಯೇ ಕರ್ಣನು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಹೋದಾಗ ಲೆಲ್ಲಾ ಅವನಿಗೆ ಬಾಣ ವಿದ್ಯೆಯು ಮರೆತು ಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅದರಿಂದಲೇ ಅವನಿಗೆ ಸಾವೂ ಬಂದಿತು.

ಹುಡುಗರು

ಜಗುಲಿಯ ಕೆಳಗಡೆ ನಿಲ್ಲಲಿ ಬೇಡ
| ಮಗಮಘವೆನುತಿದೆ ತುರುಬಿನ ಹೂವು |
ತಡದು ಬಾರೋ ಗುಂಡೋಪಂತ
| ಕಡೆಗೆ ತಾರೋ ಗುಂಡು ಗೋಲಿ |
ಕಡೆಮನೆ ಹುಡುಗನೆ ನಡೆಯೆಲೆ ಓಡೋ
| ಬಡಿಕೆಯ ತಂದಳು ಗೌರಿಯ ತಾಯಿ |
ಢೀಂ ಢಾಂ ಢೀಂ ಢಾಂ ಢೀಂ
ಬೇಲಿಯ ಬುಡದಲಿ ಮುಳ್ಳಿದೆ ಭಾಳ
| ಕಾಲಿಡಲಾಚಿಗೆ ಕೆಸರಿದೆ ಕಾಳ |
ಗೆದ್ದಲು ಹಿಡಿದಿದೆ ಯಾಕಡೆ ಬೊಂಬು
| ಬಿದ್ದಿಹ ಜಲ್ಲೆಯ ನೆಳೆಯೆಲೋ ಶಂಭು |
ಕಂಡರೆ ಕಾಣದ ಹಾಗಿರಬೇಕು

| ತಿಂಡಿಯ ಒಡಲನು ತುಂಬಲು ಬೇಕು |

ಥೀಂ ಥಾಂ ಥೀಂ ಥಾಂ ಥೀಂ

ಬಲುಬಲು ಹುಳ್ಳಗೆ ಬೇಲದಕಾಯಿ

| ಕೆಣಕಲು ಬ್ಯಾಡಿರಿ ಬಾಗಿಲ ನಾಯ |

ಮೆಣಸಿನ ಪುಡಿಯನು

ಆಸೆಯೊಳು ತುರುಕು

| ನಿಲುಕದು ನಮಗದು ಮಾವಿನ ಕಾಯಿ |

ಮನೆಯವರೆಲ್ಲರು ಬರುವರು ಇನ್ನು

| ಹನುಮನ ಕಟ್ಟಿಗೆ ಹೊರಡಿರಿ ಮುನ್ನ |

ಥೀಂ ಥಾಂ ಥೀಂ ಥಾಂ ಥೀಂ

ಗುಡಿಯೊಳು ಗಡಿಬಿಡಿ

ಮೃಡನ ಪೂಜಿಯ ಮಾಡುವಾಗ

ಥೀಂ ಥಾಂ ಥೀಂ ಥಾಂ ಥೀಂ

೫. ಗರುಡನೂ ಗೂಬೆಯೂ.

ಒಬ್ಬ ರಾಜನನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹಕ್ಕಿಗಳೆಲ್ಲವೂ ಸಭೆ ಸೇರಿದುವು. ಗೂಬೆಯು ಅವರಿವರಿಗೆ ಲಂಚ ಕೊಟ್ಟು, “ನನ್ನನ್ನು ದೊರೆಯನ್ನು ಮಾಡಿರಿ” ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡಿತು. ಲಂಚವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದ ಹಕ್ಕಿಗಳೆಲ್ಲವೂ “ನಮಗೆ ಗೂಬೆಯೇ ಅರಸಾಗಬೇಕು” ಎಂದುವು.

ಇದೆಲ್ಲಾ ನಡೆಯುವವರೆಗೂ ಕಾಗೆಯು ಒಂದು ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿತ್ತು. “ಕೊಳಕನಾದ ಗೂಬೆಯು ದೊರೆಯಾಗುವುದೆಂದರೇನು?” ಎಂದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅಸಹ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಆದರೂ ಮಾತನಾಡದೆ ಎಲ್ಲರೂ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದರು. ಆಗ ಕಾಗೆಯು ಎದ್ದು ನಿಂತುಕೊಂಡು “ಸ್ವಾಮಿ! ಕೊಂಚ ತಡೆಯಿರಿ. ಗೂಬೆಯನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಕೊಂಚ ಕಣ್ಣಿಟ್ಟು ನೋಡಿರಿ. ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಕೊಳಕು ಹಕ್ಕಿಯು ಇನ್ನು ಉಂಟೆ? ಮುಖವನ್ನು ತೊಳೆದು ಎಷ್ಟು ದಿವಸವಾಯಿತೋ? ಮೈಯನ್ನು ತೊಳೆದುದಂತೂ

ಉಂಟೋ ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲವೋ? ಆ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ನೋಡಿ. ಜಿಬರು ಗುಡ್ಡೆ ಗುಡ್ಡೆಯಾಗಿದೆ. ಮೂಗು ನೋಡಿ. ಸಿಂಬಳವು ಹರಿಯುತ್ತಿದೆ. ಇಂತಹ ಶೋಬಚನನ್ನು ಅರಸಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ ಎಲ್ಲರೂ ನಗುವರು. ಅತ್ತ ನೋಡಿ. ಶುಚಿವಂತನಾದ ಗರುಡನು ಕುಳಿತಿರುವನು. ಯಾವಾಗ ನೋಡಿದರೂ ಮಡಿಯಾಗಿಯೇ ಇರುವನು. ಆತನನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಎಷ್ಟು ಸಂತೋಷವಾಗುವುದು! ಆತನ ಶುಚಿಯನ್ನು ನೋಡಿಯೇ ಭಗವಂತನಾದ ವಿಷ್ಣುವೂ ಆತನನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡಿರುವನು. ಆತನನ್ನೇ ದೊರೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ಕೊಳಕನನ್ನು ಹೊರಕ್ಕೆ ನೂಕಬೇಕು” ಎಂದಿತು. ಉಳಿದ ಹಕ್ಕಿಗಳೂ “ಹೌದು. ಗೂಬೆಯನ್ನು ನೂಕಿ. ಗರುಡನಿಗೇ ಪಟ್ಟಕಟ್ಟಿರಿ” ಎಂದವು. ಎಲ್ಲರೂ ಸೇರಿ ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡಿದರು. ಅರಸುತನವು ಗೂಬೆಗೆ ತಪ್ಪಿ ಗರುಡನಿಗೇ ಆಯಿತು.

“ ತನ್ನ ಕೊಳಕುತನದಿಂದ ದೊರೆತನವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ ಕೊಂಡನು” ಎಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಹಾಸ್ಯ ಮಾಡುವರು ಎಂದೋ ಏನೋ, ಗೂಬೆಯು ಈಗಲೂ ಹಗಲಿನಲ್ಲಿ ಹೊರಗೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ.

ಪ್ರತುಮೆ

ಸಕ್ಕರೆ ಖಜ್ಜುರ ದ್ರಾಕ್ಷಿ ಪುಟಾಣಿ
ಮಿಕ್ಕಿಹ ಸಿಹಿಸುಖದಿನಿಸೆಲ್ಲವೆಲ್ಲ
ಸೊಕ್ಕಿದ ಸಿಂಗಿಯ ಹಾಲೊಳು ಕಲಸಿ
ಅಕ್ಕರ ಮಕ್ಕಳ ಮಿದ್ಡು ಮಾಡುವರೈ
ಪ್ರತುಮೆಯ ಮಾಡುತ
ಮಧುತರ ದಿನಿಸಲಿ

ಅತಿಶಯಮೂರ್ತಿಯ

ಮಗುವೆಂಬರೈಯ್ಯ

ಆನೆಯ ದಂತವು ಪಸಿಮೆಯಹೊನ್ನು
ಮಾಣಿಕ ಮುತ್ತು ವೈಡೂರ್ಯವು ನೀಲ
ಜಾಣರು ತೇದಿವ ತಿಂಗಳ ಬೆಳಕಲಿ
ಬಾನದ ಹತ್ತಿಯೊಳದ್ದಿ ತಿದ್ದುವರು
ಪ್ರತುಮೆಯ ಮಾಡುತ
ಮಧುತರ ದಿನಿಸಲಿ

ಅತಿಶಯ ಮೂರ್ತಿಯ

ಮಗುವೆಂಬರೈಯ್ಯ

೬. ಸುಬ್ಬು--ಶಿವೂ.

ಸುಬ್ಬು:-ಶಿವೂ! ಇತ್ತಲಾಗಿ ಬಾ. ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕರು ನಿಂತಿದೆ. ಹಾದೀತು.

ಶಿವು:-ಅದು ಹಾಯುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಕರು.

ಸುಬ್ಬು:-ಇದೇನೋ ಹೀಗೆನ್ನುವೆ? ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಹಾಯುವುದಿಲ್ಲವೆ?

ಶಿವು:-ಅದು ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತ, ಸುಬ್ಬು! ನನ್ನನ್ನು ಹಾಯುವುದಿಲ್ಲ.

ಸುಬ್ಬು:-'ಕರು ಸ್ನೇಹಿತ' ಎಂದರೇನಯ್ಯ?

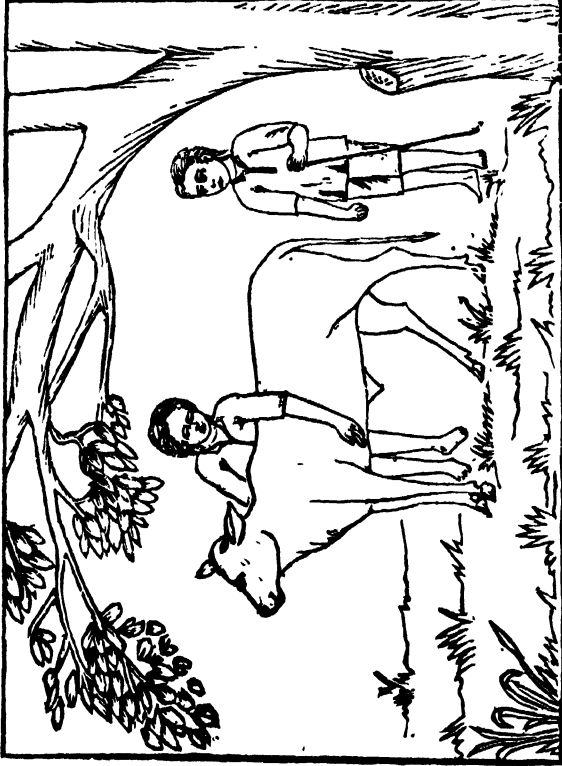
ಶಿವು:-ಇಲ್ಲ, ಸುಬ್ಬು! ಅದಕ್ಕೆ ನನ್ನನ್ನು ಕಂಡರೆ ಬಲು ಇಷ್ಟ. ನಾನು ಕರೆದ ಕಡೆಯೆಲ್ಲಾ ಬರುತ್ತದೆ. ತಾಯಿಯ ಬಳಿ ಹಾಲು ಕುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದರೂ ನಾನು ಕೂಗಿದರೆ ಬಂದು ಬಿಡುವುದು.

ಸುಬ್ಬು:-ಏನೋವು! ನನಗೆ ನಂಬುಗೆಯಿಲ್ಲ. ಹಾಲಿನ ಮಾದಮ್ಮನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕರು ಇದೆ. ಅದರ ವಿಚಿತ್ರ ಏನು ಹೇಳಲಿ? ಯಾರಾದರೂ ಹತ್ತಿರ ಕುಳಿತುಕೊಂಡರೆ ಅವರ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನೇ ಮೇದು ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನೇನಾದರೂ ಹುಷ್

ಎಂದರೆ ಹಗ್ಗ ಕಿತ್ತುಕೊಂಡು ಹಾಯುವುದಕ್ಕೆ ಓಡಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತದೆ. ಇಂಥಾದುದರಲ್ಲಿ ನೀನು ಹೇಗಯ್ಯಾ? 'ಇದು ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತ' ಎಂದರೆ ನಂಬುವುದು.

ಶಿವು:-ಅದೆಲ್ಲ ಸಾಕುವುದರಲ್ಲಿ ಇದೆಯಯ್ಯಾ! ಅವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕೆ ಹೊಟ್ಟಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಹಾಕುವುದಿಲ್ಲವೋ ಏನೋ? ಅಲ್ಲದೆ ದನ ಮೊದಲಾದ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಹೊಟ್ಟಿಗೆ ಹಾಕಿದರೆ ಮಾತ್ರ ಸಾಲದು. ಅದರ ಜತೆಗೆ ನಮ್ಮ ದಯೆಯೂ ಅವುಗಳ ಮೇಲೆ ಇರಬೇಕು. ಆಗ ಅವುಗಳು ನಮ್ಮಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರೀತಿಯಿಡುವುವು. ಈಗ ನೋಡು. ಈ ಕರುವಿಗೆ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಸ್ನೇಹವಿದೆ! ನಾನು ಹೋದ ಹೋದ ಕಡೆ ತಾನೂ ಬರುವುದಿರಲಿ. ಇದು ನಿತ್ಯವೂ ನನ್ನ ಹಾಸಿಗೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಮಲಗುವುದು. ಒಂದು ದಿನ ವಾದರೂ ಹಾಸಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಸಗಣೆ ಹಾಕಿಲ್ಲ. ಗಂಜಲವನ್ನು ಹುಯಿಲ್ಲ. ಒಂದು ದಿನವೂ ನನ್ನನ್ನು ತುಳಿದಿಲ್ಲ. ನಾನು ಹೊರಗೆ ಹೋಗಿ ಬಂದರೆ ನನ್ನ ಮೂತಿಯಲ್ಲಿ ಮೂತಿಯಿಟ್ಟು ನನ್ನನ್ನು ಎಷ್ಟು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ನೆಕ್ಕುವುದು ಬಲ್ಲೆಯಾ?

ಸುಬ್ಬು:-ಇದಿಷ್ಟೂ ಯೇತರಿಂದ ಆಗುವುದಯ್ಯಾ?

సుబ్బ-శివో

ಶಿವಾ:-ನಾನು ಮೊದಲೇ ಹೇಳಿಲ್ಲವೆ? ಸುಬ್ಬು! ಪ್ರಾಣಿ
 ಗಳಿಗೂ ನಮ್ಮ ಹಾಗೆಯೇ 'ಬೇಕು ಬೇಡ'ಗಳು
 ಉಂಟು. ನಾವು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲೆವು. ಅವು
 ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಲಾರವು. ನಾವು ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಮಮತೆ
 ಯಿಟ್ಟು, ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಂತೆ ಬೆಳೆಸಿದರೆ ಅವೂ
 ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿಯಿಟ್ಟು ನಡೆದು ಕೊಳ್ಳುವವು.
 ಈಗ ಈ ಕರುವನ್ನೂ ನೋಡು, ಮಾದಮ್ಮನ ಮನೆ
 ಯ ಕರುವನ್ನೂ ನೋಡು. ಅದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ
 ಎಷ್ಟು ಅಸಹ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ? ಇದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ
 ಎಷ್ಟು ಸಂತೋಷವಾಗುತ್ತದೆ? ಅಲ್ಲದೆ ಇದು ನನ್ನ
 ಹಿಂದೆ ಹಿಂದೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದರೆ ನನಗೆಷ್ಟು ಸಂತೋಷ
 ಬಲ್ಲೆಯಾ? ಇನ್ನೂ ಒಂದು ವಿಚಿತ್ರ ನೋಡು. ಈಗ
 ನನ್ನನ್ನು ಹೊಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಬಾ. ನೋಡಿದೆಯಾ?
 ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ಹೊಡೆಯಲು ಬಂದರೆ ಅದು ಹೇಗೆ
 ನಿನ್ನ ಮೇಲೆ ಬೀಳಲು ಬರುತ್ತದೆ? ಇದು ನನ್ನ
 ಆಪ್ತನಲ್ಲವೆ?

ಸುಬ್ಬು:-ಪ್ರಾಣಿಗಳೂ ಹೀಗೆ ಗೆಲಿತನವನ್ನು ಬೆಳೆಸಬಲ್ಲ
 ವೆಂದು ನನಗೆ ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ. ಶಿವಾ! ಇನ್ನು ಮೇಲೆ
 ನಾನೂ ಅವುಗಳ ಗೆಲಿತನವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸುವೆನು.

ಆಚಾರ್ ತಟ್ಟು

ಆಚಾರ್‌ಟ್ಟು ಆಚಾರ್‌ಟ್ಟು
ಹೈ ಹೈ ಹೈ! ಹೀ ಹೀ ಹೀ!

ಆಚಾರ್‌ಟ್ಟನು ಕಟ್ಟಲ್ಯಾತರಲ್ಲಿ
ಆಚಾರ್‌ನಿವಾರ ಜನಿವಾರದಲ್ಲಿ
ಹೈ ಹೈ ಹೈ! ಹೀ ಹೀ ಹೀ!

ಆಚಾರ್‌ಟ್ಟಿಗೆ ಹೊಟ್ಟಿಗೇನು ಏನು?
ಆಚಾರ್‌ಟ್ಟಿಗೆ ಕೊಡು ಕರಿತುಳಸಿ
ಹೈ ಹೈ ಹೈ! ಹೀ ಹೀ ಹೀ!

ಆಚಾರ್‌ರೋಡಲು ನಡೆಯಿತು ಪೈಗು
ಆಚಾರ್‌ನಿಂತರೆ ಕುಂತಿತು ಪೈಗು
ಹೈ ಹೈ ಹೈ! ಹೀ ಹೀ ಹೀ!

ಅರಳಿಟ್ಟು ಅವಲಕ್ಕಿ ಕೊಬ್ಬರಿ ಬೆಲ್ಲ
ಪರಿಪರಿ ತಿಂಡಿಯ ತುಂಬಿದರೈಯ್ಯ
ಹೈ ಹೈ ಹೈ! ಹೀ ಹೀ ಹೀ!

ನಡಿನಡಿ ಹಳ್ಳಿಗೆ ಪಡಿಗೆಯ ತರುವ
ನಡಿನಡಿ ಕದರೇ ಸದರದ ಕುದುರೆ
ಹೈ ಹೈ ಹೈ ! ಹೀ ಹೀ ಹೀ !

ಆಚಾರೈಳಿಯಲು ತಿರುಗಿತು ಕದರು
ಆಚಾರೋಡಿಸೆ ನಡೆಯಿತು ಕುದುರೆ
ಹೈ ಹೈ ಹೈ ! ಹೀ ಹೀ ಹೀ !

ಹಾದಿಯ ಉದ್ದಕು ! ಸೇದಿದರೈಯ !
ಆಚಾರ್ಸೇದಲು ಐದಿತು ಕದರು
ಹೈ ಹೈ ಹೈ ! ಹೀ ಹೀ ಹೀ !

ಆಚಾರ್ನಿಂತರೆ ಕುಂತಿತು ಕುದುರೆ
ಆಚಾರ್ರೇದಲು ಬೆವರಿತು ಕುದುರೆ
ಹೈ ಹೈ ಹೈ ! ಹೀ ಹೀ ಹೀ !

ಮನುಷನಂತೆ ಮ ನಸು ಮ ನ ದಂತೆ ಕುದುರೆ !

ಎನುತಾರಾಚಾರ್

ಭವ್ವರೆ ಪೈಗು

ಹೈ ಹೈ ಹೈ ! ಹೀ ಹೀ ಹೀ !

ಆಚಾರ್ತಟ್ಟು ಆಚಾರ್ತಟ್ಟು

ಹೈ ಹೈ ಹೈ ! ಹೀ ಹೀ ಹೀ !

೨. ಪುಟ್ಟೂ

ವೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ನವರಾತ್ರಿ ಬಂತು. ಶಾಲೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮುಚ್ಚಿದರು. ಮುಚ್ಚುವ ದಿವಸ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಬಂದು “ನಾಡಿದ್ದು ಶ್ರೀಮನ್ಮಹಾರಾಜರು ಒಂಭತ್ತು ಘಂಟೆಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ಕೊಳ್ಳುವರು. ಆ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಹೋಗಿ ಆ ಮಹೋತ್ಸವವನ್ನು ನೋಡಲಿ ಎಂದು ಅರಮನೆಯ ಮುಂದೆ ಮರದ ಮೆಟ್ಟಲು ಹಾಕಿಸಿರುವರು. ನಾವು ಅಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ಎಂಟಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಹೋಗಬೇಕು. ನೀವೆಲ್ಲರೂ ಸರಿಯಾಗಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಏಳುವರೆ ಘಂಟೆಗೆ ಬಂದು ಬಿಡಿ. ಹೊತ್ತಾಗಿ ಬಂದವರಿಗೆ ನೋಟವು ತಪ್ಪಿ ಹೋಗುವುದು” ಎಂದು ಹೇಳಿದರು.

ನವರಾತ್ರಿಯ ಪಾಡ್ಯದ ದಿನ ಎಲ್ಲರೂ ಸರಿಯಾಗಿ ಏಳುವರೆಗೆ ಬಂದರು. ಪುಟ್ಟೂಗೆ ನೋಟವನ್ನು ನೋಡಲು ಹೋಗುವೆನೆಂಬ ಸಂತೋಷ. ಕಂಡಕಂಡವರಿಗೆಲ್ಲ “ಮಹಾರಾಜರು ಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ನೋಡಲು ನಾವೆಲ್ಲ ಹೋಗುತ್ತೇವೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡು

ಹೊರಟನು. ಇವನು ಶಾಲೆಗೆ ಬರುವುದರೊಳಗೆ ಎಂಟು
 ಘಂಟೆ ಆಗಿಹೋಯಿತು. ಎಲ್ಲಾ ಹುಡುಗರನ್ನೂ ಕರೆದು
 ಕೊಂಡು ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಹೊರಟು ಹೋಗಿದ್ದರು.
 ಪುಟ್ಟೂಗೆ ಬಹಳ ದುಃಖವಾಯಿತು. ಅರಮನೆಯ
 ಮುಂದಕ್ಕಾದರೂ ಹೋಗೋಣ ಎಂದುಕೊಂಡು ಆತುರ
 ದಿಂದ ಓಡಿಹೋದನು. ಅಲ್ಲಿಯೂ ಹೊತ್ತಾಗಿ ಹೋಗಿತ್ತು.
 ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ
 ಮರದ ಮೆಟ್ಟಿಲಿನ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಬಿಟ್ಟಿದ್ದರು. ಎಲ್ಲಿ
 ನೋಡಿದರೂ ಜನ. ಎತ್ತಲಾಗಿ ಹೋದರೂ ಪ್ರೇರಿಸಿ
 ನವರು. ಇವನನ್ನು ಕೇಳುವವರೇ ಇಲ್ಲ. ಪುಟ್ಟು
 ಪೆಚ್ಚು ಮುಖ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಎಲ್ಲಿಯೋ ನಿಂತಿದ್ದು ಮನೆಗೆ
 ಹೋದನು.

ಆವೊತ್ತು ಪುಟ್ಟುವು ತಾನು ಪಟ್ಟ ದುಃಖವನ್ನು
 ಮರೆಯಲಿಲ್ಲ. ಅಂದಿಸಿಂದ ಅವನು ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿ
 ರಲಿ, ಹೊತ್ತಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಹೋಗುವನು. ಶಾಲೆಗಂತೂ
 ಅವನು ಯಾವೊತ್ತು ಹೊತ್ತುವಿಾರಿ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ.

ನಂ ಗೊ ತ್ತಿ ಲ್ಲ

ಮಸಿ ಕುಡಿ ಕೆಯನೇ-ಉರುಟೆಟ್ಟು
ಹಸಿಕಾಗದದೋ-ಳೊತ್ತಿಟ್ಟು
ಹೊಸದೋ ತರದೋ-ಳ್ಳುಚ್ಚಿಟ್ಟು
ಹಸುಗೂಸಾರೈ-ಪೇಳುವೆಯಾ ?
ನಾಂ-ಗೋ-ತ್ತಿ-ಲ್ಲಾ-ಪ್ಪಾ

ಹಾರೊಡದಿಟ್ಟು-ಬಾಗಿಲನೆಲ್ಲ
ಊರಿನ ಎಳೆಗರು-ಗಳನೇ ಅಟ್ಟು
ಸೂರೆಗೊಂಡವ-ರಾರು ಮುಚ್ಚೋರೆ ?
ನಾಂ-ಗೋ-ತ್ತಿ-ಲ್ಲಾ-ಪ್ಪಾ

ಬಗ್ಗಿದ ಕಿವಿಯಾ-ಕುನ್ನಿಯ ಮರಿಯಾ
ಹಿಗ್ಗೀ ತಂದಿಟ್ಟು-ಹಾಸಿಗೆಯೊಳಗೇ

ಮಗ್ಗುಲಲ್ಲಿದ್ದು-ಹಾಲನೆ ಹಾಕೇ

ಹಿಗ್ಗಿದರಾರೈ-ಪೇಳುವೆಯಾ?

ನಾಂ-ಗೋ-ತ್ತಿ-ಲ್ಲಾ-ಪ್ಪಾ

ಯಾಕೆಲ್ಲ ನಗುತ್ತಿದ್ದು ಕಾಡಿ ಕಿಚ್ಚಾಡಿ

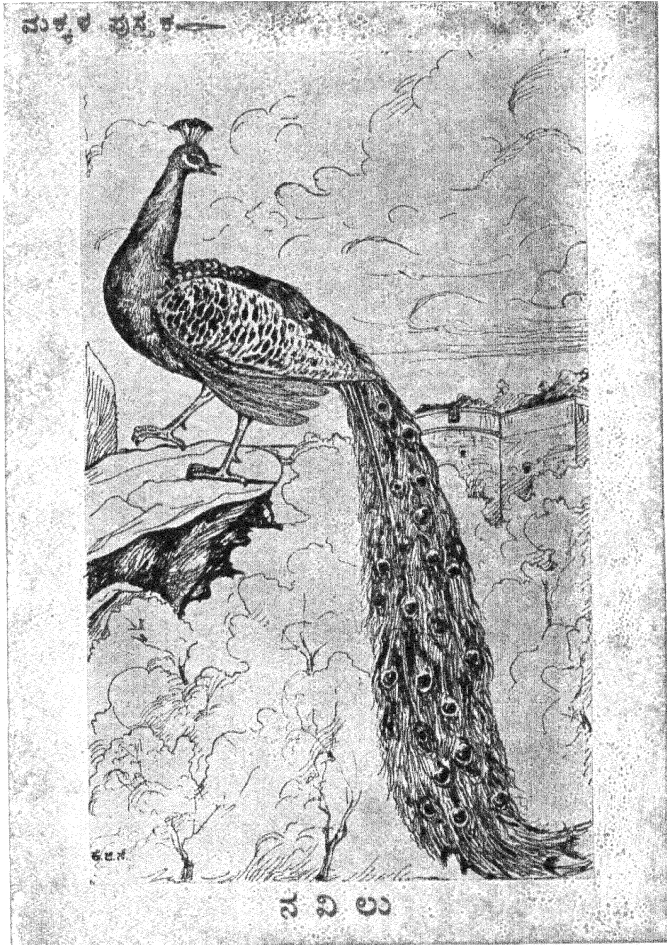
ಬೇಕಾಗಿ ಬೇಡಾಗಿ-ಕಣುಮುತ್ತನೊತ್ತಿ

ಸಾಕೆಂದು ನೂಕಲು-ನುಗ್ಗಿ ಮುತ್ತಿಟ್ಟು

ಚಿಕ್ಕವನಾರೈ-ಪೇಳುವೆಯಾ?

ನಾಂ-ಗೋ-ತ್ತಿ-ಲ್ಲಾ-ಪ್ಪಾ

ತಂದೆಯೂ ಮಕ್ಕಳೂ

ಆಶ್ರಮದಲ್ಲಿ ಅರಳಿಯ ಮರದ ಕೆಳಗೆ ಒಂದು ಜಿಂಕೆಯ ಚರ್ಮದ ಮೇಲೆ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರರು ಕುಳಿತಿದ್ದರು. ಆಗ ಒಬ್ಬ ಹುಡುಗನು ಏದುತ್ತಾ ಓಡಿಬಂದು ಅವರ ಕಾಲಿಗೆ ಬಿದ್ದನು. ಅವರೂ “ಯಾರು? ಶುನಶ್ಚೇಫ ನೇನೋ? ಎಲಾ! ಕೊನೆಗೆ ಬದುಕಿಕೊಂಡೆಯಾ? ಭಲೆ! ಸಂತೋಷ! ಬಾ! ಕುಳಿತುಕೋ” ಎಂದರು. ಅವನೂ ಕೈ ಮುಗಿದು “ಗುರುಗಳೇ! ತಮ್ಮ ಕೃಪೆಯಿಂದ ನಾನು ಉಳಿದುಕೊಂಡೆನು. ಇನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ತಾಯಿ, ತಂದೆ, ಬಂಧು, ಬಳಗಗಳೆಲ್ಲವೂ ತಾವೇ! ನಾನೂ ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನಾಗಿ ಸೇವೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಇರುತ್ತೇನೆ. ಅವು ಣೆಯಾಗಬೇಕು” ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡನು. ಅವನ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ನೀರು ಹರಿಯುತ್ತ ಇತ್ತು. ಆದನ್ನು ನೋಡಿ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರರಿಗೆ ಮನಸ್ಸು ಕರಗಿ ಹೋಯಿತು. “ಹೂ! ಹಾಗೆಯೇ ಆಗಲಿ ಇರು!” ಎಂದರು. ಅವನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಬೇಕೆಂದು ಯಾರೋ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿದ್ದರು. ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರರ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಅವನು ಅವರ ಕೈಯಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಬದುಕಿ ಬಂದಿದ್ದನು.

ಅವರಿಗೆ ಅವೇಳೆಗಾಗಲೇ ಆರು ಜನ ಮಕ್ಕಳಿದ್ದರು. ಮೊದಲ ಮೂವರು ಯಾವಾಗಲೂ ತಂದೆಯು ಹೇಳಿದ

ತಂದೆಯೂ ಮಕ್ಕಳೂ

ದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯನ್ನೇ ಹೇಳುವರು. ಕೊನೆಯ ಮೂವರು ತಂದೆಯ ಮಾತು ಎಂದರೆ, ಏನೇ ಆಗಲಿ ಎರಡು ಆಡುತ್ತಿ ರಲಿಲ್ಲ. ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರರು ಆರು ಜನರನ್ನೂ ಕರೆಸಿ “ಅಯ್ಯಾ! ಈ ಶುನಶ್ಚೇಫನು ಗುರುಹಿರಿಯರಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯುಳ್ಳವನು. ಇವನು ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗಿಂತಲೂ ವಿದ್ಯೆಯಲ್ಲಿಯೂ, ತಪಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೂ ಹಿರಿಯನು. ಇವನೂ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನಾಗಿ ಇದ್ದುಕೊಂಡಿರಲಿ” ಎಂದು ಹೇಳಿದರು.

ಮೊದಲ ಮೂವರು ಎಂದಿನಂತೆ ಎದುರು ಆಡಿದರು. ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರರೂ ಒಂದು ಸಲ ಹೇಳಿದರು. ಎರಡು ಸಲ ಹೇಳಿದರು. ಮೂರನೆಯ ಸಲವೂ ಹೇಳಿದರು. ಅವರು ಕೇಳಲಿಲ್ಲ. “ನಿಮ್ಮ ಮನೆಯೇ ಬೇಡ” ಎಂದು ಎಲ್ಲಿಗೋ ಹೊರಟು ಹೋದರು.

ಕೊನೆಯ ಮೂವರು “ತಂದೆಯೇ! ನೀನೇ ನಮಗೆ ದೇವರು. ನೀನು ಹೇಳಿದುದೇ ನಮಗೆ ಸೇವವಾಕ್ಯವು. ನಿನ್ನ ಇಷ್ಟದಂತೆಯೇ ಆಗಲಿ. ಶುನಶ್ಚೇಫನೇ ನಮಗೆಲ್ಲಾ ಹಿರಿಯವನಾಗಲಿ” ಎಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರು. ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರರಿಗೆ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ಆ ನಾಲ್ಕರಿಗೂ ಸಕಲ ವಿದ್ಯೆಗಳನ್ನೂ ಉಪದೇಶಿಸಿ, ಸಿದ್ಧಿಯಾಗುವಂತೆ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದರು.

ಬೀಸಣಿಗೆ

ಬೀಸಣಿಗೆ

ಕೊಳ್ಳಿ

ಬೀಸಣಿಗೆ

ಚಳಿಚಳಿಯಾದರೆ ಬೀಸಣಿಗೆ

ಬಲು ಧಗೆಯಾದರೆ ಬೀಸಣಿಗೆ

ಹಲನದು ಸೇರಲು ಬೀಸಣಿಗೆ

ಬಲುಬಸಕುಮದು ಬೀಸಣಿಗೆ ||೧||

ಆಸೆಯು ಸುಡುತಿದೆ ಕಾಯುತಿದೆ

ದೋಷದೃಷ್ಟಿಂಜಿಪು ಬೇಯುತಿದೆ

ನೋಸ ಕಿಚ್ಚೆಂಜಿಪು ಹಾರುತಿದೆ

ದೇಶದೊಳಂತರ ದೇಶದೊಳು ||೨||

ಅಳಿದಿಹ ಭಾವನೆ ಅಲ್ಲಿಹುದು
 ಕೊಳೆಯುವ ಕಲ್ಪನೆ ಇಲ್ಲಿಹುದು
 ಹಳೆಯದು ಪೈಸವು ಸಲ್ಲದಿಹುದು
 ತಿಳಿದರು ಕೂಡಿಸಿ ತಿಚ್ಚಿರಿ ||೩||

ಕೂಳು ಬಿಡುವಾಗೆ
 ಯೆಕೆ ಬಿಡುವಾಗೆ
 ಬನ್ನೆ ಬಿಡುವಾಗೆ
 ಬಿಡುವಾಗೆ
 ಕೊಳ್ಳೆ
 ಬಿಡುವಾಗೆ

೯. ಹುಲಿಯೂ ಬೆಕ್ಕೂ.

ಹುಲಿಯು ಬೆಕ್ಕಿನ ಹತ್ತಿರ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಕಲಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಯಿತು. ಬೆಕ್ಕು “ಅಯ್ಯಾ! ನಿನಗೆ ಸಿಟ್ಟು ಬಹಳ. ನೀನು ಆ ಸಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟರೆ ಆಗಬಹುದು” ಎಂದಿತು. ಹುಲಿಯು “ಹಾಗೇ ಆಗಲಿ” ಎಂದು ಒಪ್ಪಿ ಕೊಂಡಿತು. ಬೆಕ್ಕು ಅಕ್ಕರೆಯಿಂದ ಕಲಿಸಲು ಮೊದಲು ಮಾಡಿತು.

ಆದರೆ ಬೆಕ್ಕಿಗೆ ಬಹಳ ಬುದ್ಧಿ. ತನಗಿಂತ ಗಾತ್ರ ದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡದಾದ ಹುಲಿಯು ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದರೆ ತಾನು ಉಳಿಯುವುದು ಅನುಮಾನವೆಂದು, ದೂರದಲ್ಲಿಯೇ ಇರುತ್ತಿತ್ತು. ಗುಟ್ಟರೆ ಹಾಕುವುದು, ಸದ್ದಾಗದಂತೆ ನಡೆಯುವುದು. ಪೊದೆಗಳಲ್ಲಿ ಅವಿತುಕೊಳ್ಳುವುದು, ಗುರಿಯಿಟ್ಟು ಹಾರುವುದು ಮೊದಲಾದ ವಿದ್ಯೆಗಳನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟಿತು. ಹುಲಿಯು ಬಹಳ ವಿಧೇಯನಾಗಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಕಲಿತು ಕೊಂಡಿತು. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಒಂದು ವರುಷವಾಯಿತು.

ಎರಡನೆಯ ವರುಷ ಕೊಂಚ ಕಷ್ಟದ ಪಾಠಗಳಿಗೆ ಅರಂಭವಾಯಿತು. ಕತ್ತಲಲ್ಲಿ ನೋಡುವುದು, ಹೊಂಚು ಹಾಕುವುದು, ಬಾಲವನ್ನು ನೆಲಕ್ಕೆವೃಳಿಸುವುದು, ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಕಲಿತುಕೊಂಡಿತು.

ಹುಲಿಯೂ ಬೆಕ್ಕೂ

ಮೂರನೆಯ ವರುಷ ಇನ್ನೂ ಕಷ್ಟದ ಪಾಠಗಳು.
 ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಕಲಿಯುವುದು ಹೆಚ್ಚಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಆ ವರ್ಷ,
 ಉಗುರುಗಳನ್ನು ಬೇಕಾದಾಗ ಈಚೆಗೆ ಬಿಡುವುದು, ಬೇಡ
 ವಾದಾಗ ಒಳಗೆ ಎಳೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು, ಮರ ಹತ್ತುವುದು,

ಹೀಗೆ ಎರಡೇ ಕಲಿಯಬೇಕಾಗಿದ್ದು. ಹುಲಿಯು ಉಗು
ರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಎಳೆದುಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಕಲಿತುಕೊಂಡಿತು.
ಬೆಕ್ಕು ಮರವನ್ನು ಹತ್ತುವುದನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಡುತ್ತಿದೆ.
ಎಷ್ಟು ಸಲ ಹೇಳಿದರೂ ಹುಲಿಯು ಎಲ್ಲೋ ನೋಡಿ
ಕೊಂಡಿತು. ಅದಕ್ಕೆ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಬೆಕ್ಕು
ಅದನ್ನು ಬೆತ್ತದಿಂದ ಹಾಗೆಂದಿತು. ಹುಲಿಯು ತಿರುಗಿ
ತಟ್ಟನೆ ಮೇಲೆ ಬಿತ್ತು. ಅದರ ಬೆಕ್ಕು ಬಹಳ ಎಚ್ಚರಿಕೆ
ಯಿಂದಿತ್ತು. ಹುಲಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಲಿಲ್ಲ. ತಟ್ಟನೆ ಮರವನ್ನು
ಹತ್ತಿಕೊಂಡಿತು. ಹುಲಿಗೆ ಮರ ಹತ್ತಲು ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಆಗ
ಅದಕ್ಕೆ “ನನಗೆ ಮರವನ್ನು ಹತ್ತುವುದು ಬರುವುದಿಲ್ಲ”
ಎಂಬುದು ನೆನಪಿಗೆ ಬಂತು.

ಬೆಕ್ಕು ಅವಿಘ್ನೆಯನಾದ ಹುಲಿಯನ್ನು ಮತ್ತೆ ನಂಬ
ಲಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ಕೆಟ್ಟ ನಡತೆಗಾಗಿ ಹುಲಿಯು ಬಹಳ ನೋಯ
ಕೊಂಡಿತು. ತಾನು ವಿಘ್ನೆಯನಾಗಿರುವೆನೆಂದು ಹೇಳಿ
ಕೊಂಡಿತು. ಬೆಕ್ಕು “ನೀನು ಅವಿಘ್ನೆಯ. ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ
ಕೇಳುವವನಲ್ಲ. ನಿನಗೆ ನಾನು ಪಾಪವನ್ನು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ”
ಎಂದು ಹೇಳಿ ಬಿಟ್ಟಿತು. ಹುಲಿಯು ಅತ್ತು, ಕಣ್ಣೀರು
ಕರೆಯಿತು. ಅದರೂ ಬೆಕ್ಕು ಮರ ಹತ್ತುವುದನ್ನು ಅದಕ್ಕೆ
ಕಲಿಸಿ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. “ನನಗೆ ಮರ ಹತ್ತುವುದು ಬರು
ವುದಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಹುಲಿಯು ಈಗಲೂ ಅಳುವುದಂತೆ.

ಜಾಂಬುವಂತ

ಜೂಲು ಮಯ್ಯಿ ಜೂಲು
ಕಾಲು ಹ್ಯಾಟಿ ಗಾಲು
ಬಾಲ ಮೋಟಿ ಬಾಲ
ಬೆರಳೆಲ್ಲ ಕಂಚಿನ ಕೂರುಗುರು
|| ಬಲು ಕೂರುಗುರು || ೧
ಬಂದ ಜಾಂಬುವಂತ
ಬಂದ ಕುಣೆದು ನಿಂತ
ಬಂದ ದಣೆದು ನಿಂತ
ಮುಸುಮುಸು ಕುಯಿಕುಯಿಗುಟ್ಟುತಲಿ
|| ಗುರುಗುಟ್ಟುತಲಿ || ೨
ಮಿಗಿಲೆಲ್ಲ ನೀಟುಗಾರ
ಬಗಲಲ್ಲಿ ವೋಟುಗೋಲು
ಚಿಗಿಯುತ್ತ ಬಂದ ನೋಡು
ಮಾವನ ಮನೆಗೆಂದು ಅಳಿಯಮಿಯ್ಯ
|| ತಾನಳಿಯಮಿಯ್ಯ || ೩
ಸುಗಿದೆದ್ದು ಸುತ್ತಿಸುಳಿದ
ಮೊಗದಲ್ಲಿ ವಾಟೆ ಕೊಳಲು
ಹೆಗಲಲ್ಲಿ ತಾಟೆಗೋಲು
ಗೋಟೆಂಡ ಕಾಯ್ವು ಗೋವಿಂದ
|| ಸಿರಿ ಗೋವಿಂದ || ೪

ಕೊರಳಿಗೊಂದು ಝಣಕಾರ
 ಕಾಲಿಗೊಂದು ಗಗ್ಗರ
 ಮೂಗಿಗೊಂದು ಉಂಗುರ
 ಆದು ಇದಕ್ಕೊಂದ ಮಿಣಿಮಿಣಿಯು
 || ಹುರಿ ಮಿಣಿಮಿಣಿಯು || ೫
 ಮೂಗುದಾರ ತುಯ್ವರೆ
 ಜಾಗಾಕಿ ಕುಣವೆ
 ಬಾಗುತ್ತ ಮಣಿವೆ
 ಯಾರಿಗಾತ ಧನೆಯುವಿ ಚಾಂಬುವಂತ
 || ಓ ಚಾಂಬುವಂತ || ೬
 ಏನು ತಿಂಡಿ ಬೇಕೋ
 ಜೇನು ತಿಂಡಿ ಚಾಂಬು
 ಏನು ತಿಂಬೆ ನೀನು
 ಮಾನ ಹೋದ ಮೇಲಿನ್ನು ಒಡಲಿಲ್ಲ
 || ತಿಂಬ ಒಡಲಿಲ್ಲ || ೭
 ತಿರಕವ್ವ ಹಿಡಿದ
 ಹೊರಜಿಯ ಬಿಗಿದ
 ಕರಡವ್ವ ದುಡಿದ
 ಮುರುಡವ್ವ ನಲಿದ
 ತಿರಿದನು ಹಿಟ್ಟು ರೊಟ್ಟಿ—ಮಡಿಲಲ್ಲಿ
 || ಮೊರಮೊರದಲ್ಲಿ || ೮

೧೦ ಕಾರುಗಳ್ಳೀ ವೀರರಾಜಯ್ಯ

ಹಿಂದೆ ಈ ನಮ್ಮ ವೈಸೂರು ರಾಜ್ಯವನ್ನು ರಾಜವೊಡೆಯರು ಆಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಗ ವೀರರಾಜಯ್ಯನೆಂಬುವನು ಒಬ್ಬನು ಇದ್ದನು. ಮಹಾರಾಜರು ಅವನು ಬದುಕಲೆಂದು ಕಾರುಗಳ್ಳಿಯನ್ನು ಅವನಿಗೆ ಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು.

ವೀರರಾಜಯ್ಯನು ಬಹಳ ಜಂಭಗಾರನು ಯಾರನ್ನು ಕಂಡರೂ ಲಕ್ಷ್ಮಿವಿರಲಿಲ್ಲ. ಒಂದು ದಿನ ಮಹಾರಾಜರ ಎದುರಿಗೆ ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಅಟ್ಟಿಹಾಸದಿಂದ ಬಂದನು. ಮಹಾರಾಜರ ಮಗ್ಗುಲಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಇತರದೊಡ್ಡ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಇದು ಸರಿ ಬೀಳಲಿಲ್ಲ. “ಮಹಾರಾಜರೆಂದರೆ ನಮಗೆಲ್ಲಾ ದೊಡ್ಡವರು. ಅವರ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ನಯ ಭಯಗಳಿಂದ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇಲ್ಲವಾದರೆ ನಿನಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುವುದಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಮಂತ್ರಿಯು ಹೇಳಿ ಕಳುಹಿಸಿದನು. ವೀರರಾಜಯ್ಯನು ಕೇಳಲಿಲ್ಲ.

ಮತ್ತೊಂದು ಸಲವೂ ಹೀಗೆಯೇ ಆಯಿತು. ಆ ಸಲವೂ ಮಂತ್ರಿ ಯು ಮತ್ತೆ ಬೇಡವೆಂದು ಹೇಳಿದನು. ಇನ್ನೊಂದು ಸಲವೂ ಹೀಗೆಯೇ ಆಯಿತು. ಮಂತ್ರಿಯು ಮಹಾರಾಜರ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ “ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರು ಮನ್ನಿಸಬೇಕು. ವೀರರಾಜಯ್ಯನು ಪ್ರಭುಗಳನ್ನು ಕಂಡರೆ ಅಲಕ್ಷ್ಯಮಾಡುತ್ತಿರುವನು. ಇತರರು ಇವನನ್ನು ನೋಡಿ ಕೆಟ್ಟುಹೋದಾರು. ಅದರಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಸಿಕ್ಷೆಯಾಗಬೇಕು” ಎಂದು ಅರಿಕೆ ಮಾಡಿದನು. ಮಹಾರಾಜರು “ ಅಹುದು, ಎರಡುಸಲ ಮನ್ನಿಸಿದರೂ ಅವನಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಅವನ ಮಾನ್ಯವನ್ನೂ ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯನ್ನೂ ಕಿತ್ತುಕೊಂಡು ಓಡಿಬಿಡಿ ” ಎಂದು ಅಪ್ಪಣೆ ಮಾಡಿದರು. ಮಂತ್ರಿಯು ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡಿದನು.

ಲಚ್ಚಿಯ ವೈದ

೧೦೦೦

ಬತ್ತಾಸ ಬುಟ್ಟಿಗೆ ಹಾರಿದ ಹೈದ
ಮತ್ತಾ ಬುಟ್ಟಿಯು ಬಲು ತುಂಬಿತ್ತು

ಗುಟುರುವ ಗೊಳಿಯಬಾಯಿಗೆ ಬಿದ್ದ
ಬಟಮಾಗೂಳಿಯು ಬಲು ಕುಳಿತು

ಮುಂಡಾಸೊಳಗಡೆ ಹಾರಿದ ಹೈದ
ಮುಂಡಾಸದು ಬಲು ಮಣಕಾಗಿತ್ತು

ಮಣಕಿನಮುಂಡಾಸಿನವರೆ ಹೈದ
ಪೆಣಕಿದ ಜೇನಿನ ಗೂಡಿಗೆ ಹಾರಿ

ಗೂಡಿನ ಜೇನವು ಕಾಡಲು ಬಾಳ
ಗೂಡಿಯ ಒಳಗಡೆ ಭುಮುಕಿದ ಹೈದ

ಹೊಯ್ದರು ಅಲ್ಲಿಯ ಜನಗಳು ಅವನ
ಹೈಯ್ದನು ಬೋನಿನವಳಗಡೆ ಹೊಕ್ಕ

ಬೋನಿನವಳಗಡೆ ಪರಚಿತು ಕೋತಿ
ಬಾನಕೆ ನೆಗೆದನು ಬಚ್ಚಿಯ ಹೈದ

ಬಣವೆಯ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದನು ಹೈದ
ಬಣವೆಯು ಹೊಗೆಯಿತು ಭುಗಭುಗಯೆಂದು

ಒಣಕಲು ಕೆಮ್ಮಲು ಕೆಮ್ಮಿದ ಹೈದ
ಕಣದೊಳಗೆಲ್ಲಾ ಹೊರಳಿದ ಹೈದ

ನೆರಲು ಹಣ್ಣಿನ ಕಥೆ

ಸಾಂಡವರು ಹನ್ನೆರಡು ವರುಷ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡಿದರು. ಆಗ ಒಂದು ದಿನ ಭೀಮಸೇನನು, ಆನೆಯ ಗಾತ್ರವಿದ್ದ ಒಂದು ನೆರಲು ಹಣ್ಣನ್ನು ತಂದನು. ಧರ್ಮರಾಯನು ಅಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಹಣ್ಣನ್ನು ಕಂಡು ಆಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟು, “ಇದೇನು? ಇಷ್ಟು ದೊಡ್ಡದಾಗಿರುವುದಲ್ಲ!” ಎಂದು ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಋಷಿಗಳನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿದನು. ಅವರು “ಆಯ್ಯಾ! ಇದು ಕಣ್ಣುಮುಷಿಯ ಆಶ್ರಮದ ಹಣ್ಣು. ಅಲ್ಲಿ ವರ್ಷಕ್ಕೊಂದು ಸಲ ಇಂತಹುದೊಂದು ದೊಡ್ಡ ಹಣ್ಣಾಗುವುದು. ಆಗ ಋಷಿಯು ಕಣ್ಣು ಬಿಟ್ಟು ಕೈ ಚಾಚುವನು. ಹಣ್ಣು ಹೋಗಿ ಅವನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೂಡುವುದು. ಆತನು ಇದನ್ನು ತಿಂದು, ಮತ್ತೆ ತಪಸ್ಸಿಗೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವನು” ಎಂದರು.

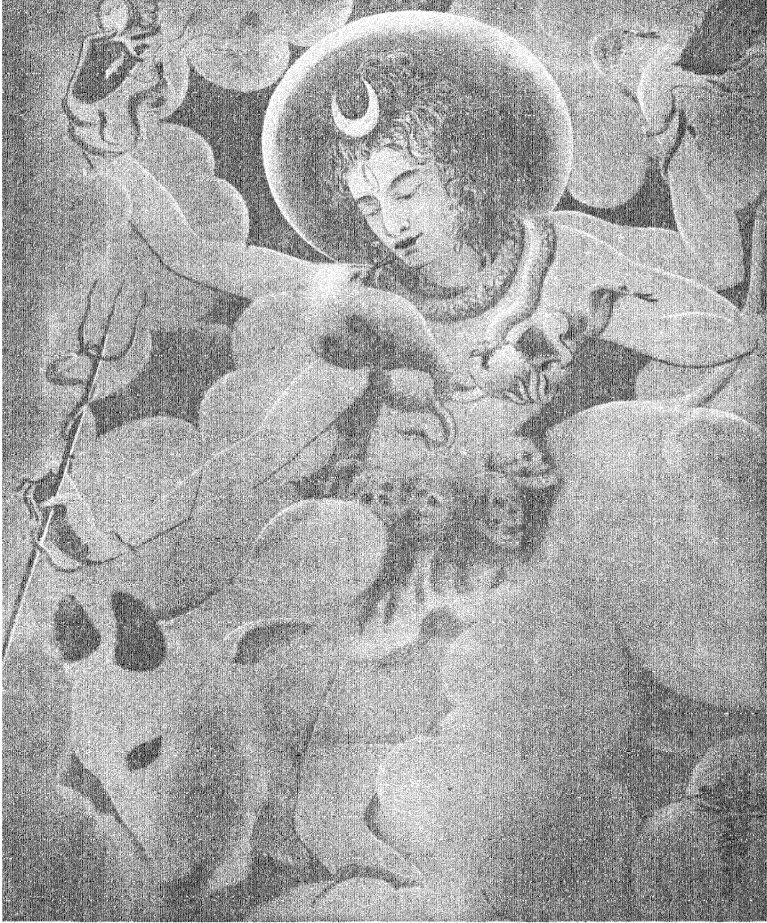
ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ಧರ್ಮರಾಯನಿಗೆ “ಭೀಮನು ಋಷಿಯ ಹಣ್ಣನ್ನು ತಂದುಬಿಟ್ಟನು. ಇನ್ನಾತನು ಕಣ್ಣು ತೆರೆವ ವೇಳೆಗೆ ಹಣ್ಣು ಇಲ್ಲದೆ ಇರಲು, ಆತನು ಎಷ್ಟು ನೊಂದುಕೊಳ್ಳುವನೋ! ಇನ್ನೇನು ಗತಿ?” ಎಂದು ದಿಗಿಲಾಯಿತು. ಕೂಡಲೇ ತನಗೆ ದಿಕ್ಕಾದ ತ್ರಿಕೃಷ್ಣನನ್ನು ನೆನೆದನು. ಆತನೂ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಂದನು. ಕೂಡಲೇ ಧರ್ಮರಾಯನು “ಕೃಷ್ಣಾ! ಹೀಗಾಗಿಹೋಯಿತು. ಭೀಮನು ಹಣ್ಣು ತಂದುಬಿಟ್ಟನು.

ಇನ್ನೇನು ಗತಿ” ಎಂದು ಅತ್ತನು. ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು “ಇರಲಿ-
ಬಾ” ಎಂದು ಅವರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಆ ಮರದ ಬಳಿಗೆ ಕರೆದು
ಕೊಂಡು ಹೋದನು. ಅಲ್ಲಿ ಪಾಂಡವರನ್ನು ಕುರಿತು
“ಆಯ್ಯಾ! ಈ ಹಣ್ಣು ಮೊದಲಿನಂತೆ ತೊಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿ
ಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ, ನಿಮ್ಮ ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿರುವುದನ್ನು
ಮುಚ್ಚು ಮರೆಯಿಲ್ಲದೆ ಹೇಳಬೇಕು. ನೀವು ಹಾಗೆ ದಿಟ
ಹೇಳಿದರೆ, ಅದು ತಾನೇ ಹೋಗಿ ತೊಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿಕೊಳ್ಳು-
ತ್ತದೆ. ಸುಳ್ಳು ಹೇಳಿದರೆ ಬಿದ್ದುಹೋಗುತ್ತದೆ” ಎಂದನು.

ಎಲ್ಲರೂ “ಹಾಗೆ ಆಗಲಿ” ಎಂದರು. ಧರ್ಮ
ಶಾಸನು ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೂ ಹನ್ನೆರಡನು. ಹಣ್ಣು
ಒಂದಾಳು ಎತ್ತರ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಹೋಯಿತು. ಭೀಷ್ಮನು
ನಿಜವನ್ನೇ ನುಡಿದನು. ಇನ್ನೂ ಒಂದಾಳು ಎತ್ತರ ಮೇಲಕ್ಕೆ
ಹೋಯಿತು. ಅರ್ಜುನನು ಸತ್ಯವನ್ನು ಆಡಿದನು. ಮತ್ತೂ
ಒಂದಾಳು ಎತ್ತರ ಹತ್ತಿತು. ನಕುಲ ಸಹದೇವರೂ ನಿಶ್ಚ-
ಯವನ್ನೇ ನುಡಿದರು. ದ್ರೌಪದಿಯೂ ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ
ಇದ್ದುದನ್ನು ಕೊಂಚವೂ ಮುಚ್ಚದೆ ಹೇಳಿದಳು. ಹಣ್ಣು
ಹೋಗಿ ತನ್ನ ಎಡೆಯನ್ನು ಸೇರಿತು.

ಪಾಂಡವರು ಬಹುಕಿವಿವೆಂದು ಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಕೊಂಡು
ಡಿಡರು. ಕೃಷ್ಣನು “ಆಯ್ಯಾ! ನನ್ನನ್ನು ಏಕೆ ಹೊಗಳು-
ವಿರಿ? ಇದು ನೀವು ಆಡಿದ ದಿಟವ ಮಹಿಮೆ!” ಎಂದು
ಹೇಳಿದನು.

ಮಕ್ಕಳ ಪುಸ್ತಕ

ಮದವಣಿಗ

ಚಿತ್ರಕಾರರು :—ಎಸ್. ವಿ. ಎಸ್. ರಾಮರಾವ್‌ಗಾರು, ಚಿನ್ನಪುರಿ

(‘ಭಾರತಿ’ಯ ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ)

Printed at Makkala Pustaka Press, Bangalore City.

ನಾವೆಲ್ಲರು ಒಂದೆ

ಮರದಡಿ ಕೊಳದಡಿ ನೆರಳಲಿ ಬಿಸಿಲಲಿ
ಹರಿದಾಡಿ ಹಾರಾಡಿ ಹರಿಸದಿ ಬೆರೆತೆವು

ಎಲೆಗಳು ಪಿಸಪಿಸ ಸುಳಿಗಾಳಿ ಸುಯಿಸುಯಿ
ಎಳೆಬಿಸಿಲ ಕಾದೆವು ಕೊಳಲೂದಿ ಮರೆತೆವು

ಅರ್ಥವಿಲ್ಲದೆ ಆಡಿ ವ್ಯರ್ಥಕಾಲವ ಕಳೆದ
ಅರ್ಥವನರಿಯದ ಬಾಂಧವ್ಯವೆಮ್ಮದು

ಹೆಜ್ಜೆಯ ಜಾಡೊಳು ಹೆಜ್ಜೆಯ ನಿಕ್ಕುವ
ಗೆಜ್ಜೆಯ ಕಾಲಿನ ಅಜ್ಜರು ನಾವೆಲ್ಲ

ಎಳೆನಗು ಕಿಲಕಿಲ ಬಳಬಳ ಕಣ್ಣೀರು
ಕಲಕಲ ಮಾತಿನ್ನು ಗೆಲವು ಸೋಲಲ್ಲಿ

ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಬಾಲರು ಇಲ್ಲೆಲ್ಲ ಕೂಡುತ
ಎಲ್ಲರೊಂದಾದೆವು ಎಲ್ಲ ಸೋದರರು

ಎಲ್ಲಿದ್ದರೂ ನಮ್ಮ ಸೊಲ್ಲೆಲ್ಲ ಒಂದೇ
ಅಂದದಾನೆಂದದ ಚೆಂಡುಳ್ಳ ಬಾಲರ

ಪಠ್ಯ

ಎಲ್ಲರು ಒಂದೆ ನಾವೆಲ್ಲರು ಒಂದೆ

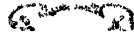
ಎಲ್ಲರು ಒಂದೆಯೆ ಎಂದೆಂದೂ ವೇರಿಸ

ಎಲ್ಲರು ಒಂದೇ

ನಾ
ವೆಲ್ಲರು ಒಂದೇ

೧೨ ಶ್ರೀಲಾದಿತ್ಯ.

ಶ್ರೀಲಾದಿತ್ಯನು ವಲ್ಲಭಿಯ ದೊಡೆಯನು. ಆತನ ಅರಮನೆ
ಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸತೋಪವಸಿತ್ತು. ಆತನು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ
ಹೋಗುವಾಗಲೂ ಅದನ್ನು ಮುಂಗಡವಾಗಿ ನುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದು ಶುಚಿ
ಯಾಗಿ ಬಂದು ಆ ಕೊಠಡಿಯನ್ನು ಕೊರೆಯಿಸುವನು. ಆಗ
ಅಲ್ಲಿಂದ ನಾಗಬಾಹಿರ ಕುಚಲಿಯು ಎದ್ದು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಬರು
ವಳು. ಆತನು ಆದನ್ನು ದೃಷ್ಟಿ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಹೋಗುವನು.
ಅಲ್ಲಿ ಯಾವ ಆಯಾಸವೂ ಆತನನ್ನು ಗಾಯ ಮಾಡಲಾರ
ದು. ಯಾವ ಅಪರಾಧವೂ ಆತನಿಗೆ ಆಗದು. ಅವರಿಂದ
ಆತನು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಗೆದ್ದುಬಿಡುವಳು. ಇದೇನೋ ಆತನು
ಎಷ್ಟೋ ಯುದ್ಧಗಳನ್ನು ಗೆದ್ದು ಚಕ್ರವರ್ತಿಯಾಗಿದ್ದನು.

ಒಂದು ಸಲ ಅರಸನು ಅಲ್ಲಿ ಪೂಜೆಗೆ ಹೋಗುವಾಗ
ಹಗೆಯವನು ಒಬ್ಬನು ಬಂದು ಕೊಳಕು ಬಟ್ಟೆಯ ಚೂರು
ಬಂದನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದು, ಅದನ್ನು ಆತನಿಗೆ ಕಾಣದಂತೆ
ಉಡಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿಬಿಟ್ಟನು. ಅರಸನು ಎಂದಿನಂತೆ ಭಕ್ತಿ
ಯಿಂದ ಪೂಜೆಮಾಡಿದರೂ ಎಳು ಬಣ್ಣದ ಕುದುರೆಯು

ಬರಲಿಲ್ಲ. ಓಹೋ! ಏನೋ ಮೈಲಿಗೆಯಾಗರಬಹು
ದೆಂದು ನೋಡಲು, ಆತನು ಅರಿಯದಂತೆಯೇ ಆತನ
ಉಡಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಚೂರು ಮೈಲಿಗೆ ಬಟ್ಟೆಯಿತ್ತು. ಅರ
ಸನಿಗೆ ಆಗ ಕೊಳದಿಂದ ಕುದುರೆಯು ಬರದೆ ಇರಲು
ಕಾರಣವೇನು ಎಂಬುದು ತಿಳಿಯಿತು. ಮತ್ತೆ ಮಿಂದು
ಮಡಿಯುಟ್ಟು ಪೂಜಿಸಿದನು. ಆದರೂ ಕುದುರೆಯು ಬರ
ಲಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಸಲ ಮೈಲಿಗೆ ಸೋಕಿ, ಕೊಳದ ಮಹಿ
ಮೆಯೇ ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟಿತು.

ಅಂದಿನ ದಿನವೂ ಯುದ್ಧವಿತ್ತು. ಶೀಲಾದಿತ್ಯನೂ
ಹೋದನು. ಆದರೆ ಆತನಿಗೆ ಅಂದಿನ ಯುದ್ಧವೇ ಕೊನೆ
ಯಾಯಿತು. ಆತನು ಅಂದಿನ ರಣಗಂಗದಿಂದ ಹಿಂದಿರು
ಗಲೇ ಇಲ್ಲ. ಆತನು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಮಡಿದುಹೋದನು.

ಮುತ್ತಿನಶೆಟ್ಟಿ

ಕುಟ್ಟಿ ಕೊಕ್ಕ ಮುರಿಮುರಿ

ದಿಟ್ಟುಬಂದೆ ಗೂಡಗೀಡ

ಕಷ್ಟಪಟ್ಟೆ ಬಲುಬಲು

ಇಷ್ಟದಣ್ಣ ನೆಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿ

ಮುತ್ತಿನೆಟ್ಟೇ ತೊರೆ ತೊರೆ ತೊರೆ

ನುಗ್ಗಿದೂರ ಹಾಳುಮಾಡಿ ನುಗ್ಗಿಬಂತು

ಹುಚ್ಚುಹೊಳೆಯು

ಸುಗ್ಗಿಸುಗ್ಗಿ ಯಮನಮನೆಗೆ

ಬಗ್ಗಿನೋಡು ಅಣ್ಣನವನೆ

ಮುತ್ತಿನೆಟ್ಟೇ ತೊರೆ ತೊರೆ ತೊರೆ

ಮಾಟಗಾರ್ತಿ ಕೆಡಹಿ ಕುಡಿಸಿ

ನೋಟಬದುಲ ಮಾಡಿಯಿಹಳು

ಮಾಟವಿದನು ದೂರಬಲ್ಲ
 ಸೂಟಿಯಿಂದ ಕೂಗಲಣ್ಣ
 ಮುತ್ತಿನೈಟ್ಟೇ ತೊರೆ ತೊರೆ ತೊರೆ
 ಅಣ್ಣ ಅಣ್ಣ ಕೇಳು ಕೇಳು
 ಸಣ್ಣ ಹಳ್ಳ ಹುಚ್ಚುಹಿಡಿದು
 ನಿನ್ನಲೂರ ನುಗ್ಗುತಿಹುದು
 ಸಣ್ಣ ತೊರೆಯಿದೇರುತಿಹುದು
 ಮುತ್ತಿನೈಟ್ಟೇ ತೊರೆ ತೊರೆ
 ಅರಸಗಿತ್ತು ಮುತ್ತು ರತುನ
 ಪುರದ ಶಿಟ್ಟಿ ಕರೆಯಕಳಿಸೆ
 ಮರೆದು ನಿಂದ ಎನ್ನ ಅಣ್ಣ
 ಕರೆದುಕೂಗು ಕಣಿವೆಯಲ್ಲಿ
 ಮುತ್ತಿನೈಟ್ಟೇ ತೊರೆ ತೊರೆ ತೊರೆ
 ಸತ್ತಿನೆನುತ ಮಾಟಗಾರ್ತಿ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ
 ಮುಳುಗುತಿಹಳು

ಹತ್ತಿ ಬಂದ ನೀರು ಅವಳ
 ಸುತ್ತಿ ಸುಳಿಯೊಳಿಟ್ಟಿತು
 ಮುತ್ತಿನೈಟ್ಟೇ ತೊರೆ ತೊರೆ ತೊರೆ
 ತಿರುಗಿ ಬರುತಲಣ್ಣ ಹೆಣ್ಣ
 ತರುವನೇನೊ ತನಗೆ ಎನಗೆ
 ಹರಿಗೊಲವನು ತೊರೆಯೆ ಹರಿಸೆ
 ಅರಿವನೆಂತು ಎನ್ನ ಅಣ್ಣ
 ಮುತ್ತಿನೈಟ್ಟೇ ತೊರೆ ತೊರೆ ತೊರೆ
 ಗುಡಿಯ ಗಂಟೆಯಲುಗ ಗಣಿಕೆ
 ಗಿಡದ ಬುಡದಿ ಹೂತಳಾಕೆ
 ನುಡಿಯೆ ಗಂಟೆ ನುಡಿವೆ ನಾನು
 ತಡೆಯನೆಂತು ತಿಳಿವನಣ್ಣ
 ಮುತ್ತಿನೈಟ್ಟೇ ತೊರೆ ತೊರೆ ತೊರೆ
 ಧನಿಯಕೇಳಿ ಬಂದು ನಿಂದು
 ಮನವ ತೆರೆದು ನೋಡಿ ಮೂಡಿ

ಅನುಜನೆಂಬ ಭಾಗಗೀವ
ವೆನಗೆ ಶೆರೆಯ ಬಿಡಿಸಬಲ್ಲ
ಮುತ್ತಿನೈಟ್ಟೇ ತೊರೆ ತೊರೆ ತೊರೇ

ಎಲ್ಲಿ ಎಂದು ತಿರುಗಿ ಬಂದು

ಎಲ್ಲರನ್ನು ಕಾಣದಣ್ಣ

ಚಲ್ಲಿ ಮುತ್ತು ರತ್ನವೆಲ್ಲ

ಎಲ್ಲಿ ಅಸುವ ನೀಗುತಿಹನೊ

ಮುತ್ತಿನೈಟ್ಟೇ ತೊರೆ ತೊರೆ ತೊರೇ

೧೩ ಬಡಗಿಗಳೂ ಆನೆಯೂ

ಕೆಪಿಲಾನದಿಯ ತೀರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಾಡು. ಬಡಗಿಗಳು ಅಲ್ಲಿ ಮರವನ್ನು ಕುಯ್ಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಎಲ್ಲರೂ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ವಾಡಿಗೆ ತಾವು ತಾವು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು ಆಗ ಆನೆಯು ಘೀಳಿಟ್ಟಂತೆ ಆಗಲು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಹೆದರಿಕೆ ಆಯಿತು. ಮತ್ತೂ ಒಂದು ಸಲ ಹಾಗೆಯೇ ಅದೇ ಶಬ್ದ ಕೇಳಿಸಿತು ಎಲ್ಲೆಯವರು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಅಡಗಿಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟರು.

ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಕೊಂಬಿನಾನೆ ಕುಂಟುತ್ತಾ ಬಂತು ಅದಕ್ಕೆ ಬಲಗಡೆಯ ಮುಂಗಾಲು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಇಡುವುದಕ್ಕೂ ಆಗದಷ್ಟು ಗಾತ್ರ ಬಾತುಕೊಂಡಿತ್ತು. ಬಲು ಕಷ್ಟದಿಂದ ಆನೆಯು ಆ ಬಡಗಿಗಳು ಇರುವ ತಾವಿಗೆ ಬಂತು. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಹೋಗಲಾರದೆ ಮಲಗಿಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟಿತು. ಅದು ನೋವಿನಿಂದ ನರಳುತ್ತಿತ್ತು.

ಆನೆಯು ಬಾಧೆ ಪಡುತ್ತಿರುವುದು ಬಡಗಿಗಳಿಗೆ ತಿಳಿಯಿತು. ಮನಸ್ಸು ನಿಲ್ಲದೆ ಆದುದು ಆಗಲಿ ಎಂದು

ಬಜಗಿಗಳೂ ಅನೆಯೂ

ಅವಿತ್ತಿದ್ದವನು ಆನೆಯ ಬಳಿಗೆ ಹೋದನು. ಅವನು
 ಹತ್ತಿರ ಬಂದರೂ ಆನೆಯೂ ಏನೂ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಅವ
 ನಿಗೆ ಧೈರ್ಯವಾಗಿ, ಇನ್ನೂ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಹೋದನು.
 ಆನೆಯು ಅವನ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡಿ, ಕಣ್ಣೀರು ಬಿಟ್ಟಿತು
 ಅದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ “ ನೀನು ಬಂದು ಏನಾಗಿದೆ ನೋಡು ”
 ಎಂದು ಹೇಳುವ ಹಾಗೆ ತೋರಿತು. ಅದೂ ಒಂದು ಸಲ
 ನರಳಿತು. ಇನ್ನು ಸ್ಮರಿಸುವುದು ಅಸಾಧ್ಯವಾಗಿ, ಊದಿದ
 ಕಾಲಿನ ಬಳಿಗೆ ಹೋದನು. ಎರಗಿಯಲ್ಲಿ ಜೀವವನ್ನು
 ಓಡಿದುಕೊಂಡು, ಆ ಕಾಲನ್ನು ಓಡಿದು ನೋಡಿದರೆ,
 ಸುಮಾರು ಒಂದು ಗೇಣುದ್ದ, ಒಂದು ಹೆಚ್ಚಿರಳು ದಸ್ಪ
 ಇರುವ ಸಿಬಿರು ಚುಚ್ಚಿಕೊಂಡಿರುವುದು. ಕಂಡು ಬಂತು
 ಅದರಿಂದ ಆನೆಗೆ ಎಷ್ಟು ನೋವಾಗಿರಬಹುದೋ ಎಂದು
 ಅವನಿಗೆ ಕಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ನೀರು ಬಂತು. ಕೂಡಲೇ ತನ್ನವರನ್ನು
 ಕರೆದು ಬಿಸಿ ನೀರು ಕಾಯಿಸಿ ತರಿಸಿ ಅದನ್ನು ಹಾಕಿ ತೊಳೆ
 ದನು. ಆನೆಗೂ ಕೊಂಚ ಹಿತವಾಗಿ, ಒಂದು ನಿಟ್ಟುಸಿರು
 ಬಿಟ್ಟಿತು. ಹಾಗೇ ಇನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಬಿಸಿನೀರು ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದು
 ಕೊನೆಗೆ ಆ ಸಿಬರನ್ನು ಕಿತ್ತುಬಿಟ್ಟನು. ಸಿಬಿರು ಈಚೆಗೆ
 ಬಂದುಬಿಟ್ಟಿತು. ಆ ವೇಳೆಗೆ ಧೈರ್ಯಗೊಂಡು ಎಲ್ಲರೂ

ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದರು. ಆ ಗಾಯದಲ್ಲಿದ್ದ ಕೀವು ರಕ್ತಗಳನ್ನು
ಚೆನ್ನಾಗಿ ತೊಳೆದು ಅವಕ್ಕೆ ರನ್ನುಲ್ಲಿದ್ದ ಔಷಧಿಯನ್ನು
ಹಾಕಿದರು.

ಆ ಹುಣ್ಣು ಅರುವುಪಕ್ಕೆ ಒಂದು ತಿಂಗಳು ಹಿಡಿದಿ
ಯಿತು. ಅದುವರೆಗೂ ಆನೆಯು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಇತ್ತು. ಬಹು
ದಿನಗಳೂ ಅವಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲಿಗೇ ಸೊಪ್ಪು ಕೊಡು ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದರು.
ಜತೆಗೆ 'ನಾಪ!' ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದ ಬುತ್ತಿಯನ್ನೂ
ಕೊಂಬಕೊಂಬ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಬದಗಿಗೊಳ್ಳಿ
ಪ್ರೀತಿ ಹುಟ್ಟಿತು. ಆನೆಯು ಅವರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗ
ಲಾರದೆ ಅಲ್ಲಿಯೇ ನಿಂತುಬಿಟ್ಟಿತು. ಅದುವಾಗಲಿ ಕನಿಷ್ಠ
ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಯಾರೂ ಕೇಳಿ ಬಂದರು.
ಮರ ಎಳೆಯುವುದು ನೋಡಲಾರ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ
ಕೊಡುತ್ತಿತ್ತು. ಬದಗಿಗಳ ಹುಟ್ಟು ಯಾವುದೂ
ಬಂದರೆ ಅವರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಿ ಕೊಡುಕೊಂಡು
ಓಡಾಡಿಸುತ್ತಿತ್ತು.

ಕಳೆದ ವರುಷದಿಂದ ಮಕ್ಕಳ ಪುಸ್ತಕವು ಮೂರು ರೂಪಗಳಲ್ಲಿ ಹೊರಡುತ್ತಿದೆ.

ಮೊದಲನೆಯದು—ಪ್ರೈಮರಿ ಎಡಿಷನ್ ೬-೧೨ ವರ್ಷದ ಹುಡುಗ
ಹುಡುಗಿಯರಿಗೆ ಚಂದಾ (ರೂ. ೨-೦-೦) ವರ್ಷಕ್ಕೆ

ಎರಡನೆಯದು—ಸೆಕೆಂಡರಿ ಎಡಿಷನ್ ೬ ವರುಷದಿಂದ ೧೨ ವರುಷ
ದವರೆಗೂ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಾ ಮಿಡಲ್ ಮತ್ತು ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳಿಗೆ
ಚಂದಾ ೫-೦-೦ ರೂ.

ಮೂರನೆಯದು—ಸೆಕೆಂಡರಿ ಪುಸ್ತಕವು ಉತ್ತಮವಾದ ಕಾಗದದ
ಮೇಲೆ ಮುದ್ರಿತವಾಗಿರುವುದು. ಮತ್ತು ವರ್ಷದ ಕೊನೆಗೆ ನಾನಾ ತರಹ
ಚಿತ್ರಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಎರಡು ವಿಶೇಷ ಸಂಚಿಕೆಗಳು. ಈ ವಿಶೇಷ ಸಂಚಿ
ಕೆಗಳ ಬೆಲೆ ೫ ರೂ ಈ ಎರಡು ವಿಶೇಷ ಸಂಚಿಕೆಗಳೂ ಮತ್ತು ಮಾಸ
ಪತ್ರಿಕೆಯ ಒಂದು ವರ್ಷದ ಚಂದಾ ಕೂಡಿ ೧೦ ರೂ.

ಮಕ್ಕಳ ಪುಸ್ತಕ, ಕಾರ್ಯಾಲಯ, ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರ.

ಕರ್ನಾಟಕದ ಮೊದಲನೆಯ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಕದಂಬ ಮಯೂರ
ವರ್ಷನು ಪಲ್ಲವ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಎದುರಿಸಿ ರಾಜ್ಯವನ್ನು
ಸ್ವಾಧೀನ ಪಡೆದ ಕಥೆ ದೇವನು ಬರೆದುದು

ಮಯೂರ

ಮೂರು ಭಾಗಗಳೂ ಸೇರಿ

ಬೆಲೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಪ್ರತಿ ೧ ರೂ.

೧ ೮ ೦

ಬೆಂಜುಕಾಗದ ಕ್ಯಾಲಿಕೊ ಬೈಂಡು

೨ ೦ ೦

ಮುದ್ದುವುಗಳ ಸಲುವಾಗಿ ಗಂಡೆಯೆಂದಿರ ಸಂವಾದ

ಹೆಂಡತಿ:—ಏನಂದೆ! ಬಳೇಜೇಟಿಯಲ್ಲಿರುವ

ಮೈಸೂರು ಓರಿಯಂಟಲ್ ಬ್ಯಾಂಕಿನಲ್ಲಿ

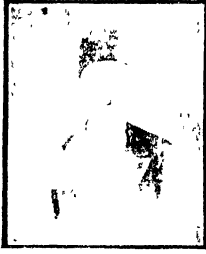
ಮಕ್ಕಳ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ತಿಂಗಳಿಗೆ ೧-೨ ರೂ. ಕೂಡಿಡಬಹುದಂತೆ. ಮುಂಚೆ ಮದುವೆ ಹೊತ್ತಿಗೆ
ದುಡ್ಡು ಕೊಡುತ್ತಾರಂತೆ. ಈ ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ನೀವೂ ಇಡಬಾರದೇ ?

ಗಂಡ:—ಬರುವ ಸಂಬಳ ಊಟಕ್ಕೆ ಸಾಲದು ಕೂಡಿಡುವುದೆಲ್ಲಿ ಸಾಧ್ಯ ?

ಹೆಂಡತಿ:—ನೀವು ಹೋಟೆಲಿಗೆ ಹೋಗುವುದು ಸ್ವಲ್ಪ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿದರಾಯಿತು.

ತುಳು ವಿವರ - ನರಗಿ

ಅಬ್ಬಲ್ ಸಲಾಂ ಅಂಡ್ ಸನ್ಸ್,

ನಂ 110 ಪೊಡ್‌ಪೇಟೆ,

ಬೆಂಗಳೂರು ಸಿಟಿ

ಉತ್ತಮವಾದ ಅಂಬರ್ ಪನ್ನೀರು, ಪುನಗು

— ಮತ್ತು —

ಜವಾಬಿ ಉದ್ದಿನ ಬತ್ತಿಗಳನ್ನೂ, ಅರಗಜ ಮತ್ತು

ಗಂಧದಬಿಲ್ಲೆ ಇವುಗಳನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ.

777ನೇ ಗುಲೇನರಗಿ ಬತ್ತಿಯು ಬಹಳ ಉತ್ತಮವಾದುದು.

ಮಿಶ್ರಿಮಲ್ ಭಬೂತ್ ಮಲ್ ಅಂಡ್ ಬ್ರದರ್ಸ್

ಚಿಕ್ಕಪೇಟೆ

ಬೆಂಗಳೂರು ಸಿಟಿ

FANCY BRASS TOY SET.			
MANUFACTURED BY MISRIMAL BHABUTHMAL & BROS., CHICKPET, BANGALORE CITY.			

ಕೆ. ಸಿ. ದಬ್ಬು ಕಾಫಿಪೌಡರ್, ಬೆಂಗಳೂರು

ಉತ್ತಮವಾದ ಆರಿಸಿದ ಬೀಜಗಳಿಂದ ತಯಾರಿಸಿದ್ದು. ಅಪ್ಪಟನಾಗಿಯೂ ರುಚಿಕರನಾಗಿಯೂ ಇರುತ್ತೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಅನೇಕ ದಿನಗಳಾದರೂ ವಾಸನೆಯಾಗಲಿ, ಫ್ಲೇವರ್ (Flavour) ಆಗಲಿ ಕೆಡುವುದಿಲ್ಲ ಕೈಯಿಂದ ಮುಟ್ಟಿದ ವಿಧ್ಯುಚ್ಚಕ್ತಿಯಂತ್ರದಲ್ಲಿ ತಯಾರಿಸಿರುತ್ತೆ.

ಇವುಗಳ ಸದಕಗಳೂ (ಪುಡಲ್) ಮತ್ತು ಯೋಗ್ಯತಾಪತ್ರಿಕೆಗಳೂ ಬಂದಿರುತ್ತವೆ

WHEN YOU BEAUTIFY YOUR SKIN PROTECT IT TOO

Not only make the skin satin soft but also keeps it well protected, freeing it from all cause of irritation. This is non-greasy and a superb powder base too! Ask your nearest store

They sell !!

Daily use will bring back that youthful glow on your face

If you find any difficulty in obtaining it please write to:—

M/S C. I. B. HOUNSA,

Manufacturers, Hareey Road, Bombay, 7

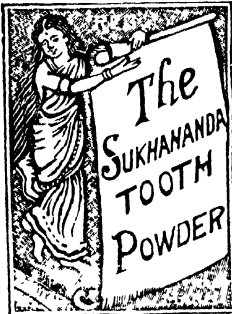
Apply for wholesale rates to:—

C I B. Hounsa (Branch)

15 VII Cross Road,

Mulleswaram, BANGALORE

As. 12only

“ ಬಾಯಿ ಬೆಟ್ಟರೆ ಬಣ್ಣಗೇಡು ”

- ಎಂಬಂತೆ ಆಗಬಾರದು -

ಆದ್ದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಜೊಕ್ಕುಟಸಾಗಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಿ, ಹೆಚ್ಚು
ಚೆನ್ನಾಗಿರಬೇಕಾದರೆ ಒಂದೊಂದು ಸುಖಮಾಂಗ

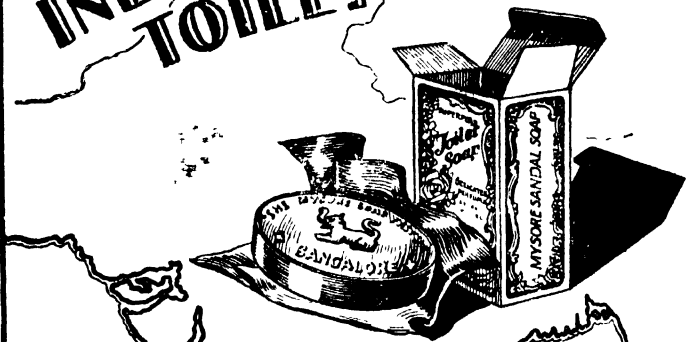
ಅದು

ಸುಖಾನಂದ ಹೆಚ್ಚು ಪುಡಿಯನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವುದರಲ್ಲಿ
ಇದೆ ಹೌದೋ ಅಷ್ಟಿಷ್ಟೇ ಅದನ್ನು ಚಾಗ್ರತ
ವರಿಂಪಿಸಿ ನೋಡಿ

ಸುಖಾನಂದ ಟೂತ್ ಪೌಡರ್ ಡಿವೈಸಿ,

ಚಿತ್ರದುರ್ಗ

**INDIA'S FAVOURITE
TOILET SOAP**

**MYSORE
SANDAL SOAP**

BANGALORE
MYSORE

**AVAILABLE
EVERYWHERE**

The **GOVERNMENT SOAP FACTORY**
— **BANGALORE** —

